உ

சிவமயம்.

அதர்வசிரோபநிடதம்.

௫ - ௰௨.

இஃது

அதர்வணவேதத்தின்

ஓர் சாகையின் இறுதியிலுள்ளது

மூலபாடம் பொழிப்புரை விசேஷவுரைகளுடன்

சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபரான

பரஸமய பஞ்சானன பண்டித பாஞ்சஜன்ய

ப்ரம்மஸ்ரீ

கு. ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதரவர்களால்

—o—

வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட

அதர்வசிரோலகுதீபிகை

என்றவியாக்யானத்திற்கிணங்க

அவர்களாலேயே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தமது

(வடக்காவேரி) ஸ்ரீ ஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900

இதன் விலை அணா 6

अथ उपनिषद्वाक्यानुक्रमणिका।

—— () ——

[illegible] 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

அதர்வசிரோபநிடதவிஷயானுக்கிரமணி

அதர்வசிரோபநிடத பிழை திருத்தம்.

——(*)——

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
க	கரு	வாநந்ந	வாநம்தி
2	14	எடுத்தானப்பட்டது	எடுத்தாளப்பட்டது
3	10	படுத்திபிரு	படுத்தியிரு
ச	கரு	வொஷம்	வ உஷம்
,,	ககூ	ஃரவொஸாஹம்	ஃரவொஹாஹம்
உ	௦	ணெந	ணெர்ந
உ	சு	ஜநவவெஷாம்	ஜநவெஷாம்
உ	உ௰	ஷை	ஷை
ரு	ரு	ஸ்யாஷெவ	ஸ்யாவெஷவ
ச	௰	வ்ரக்ரும்ஜநா	வ்ரக்ருஜ்ஞநா
,,	உரு	ஸநவெஷாஷி	ஸநஷஷி
,,	உசு	வ்ரக்ரும்ஜநா	வ்ரக்ருஜ்ஞநா
ரு	கக	யஸிநு	யஸ்நு
,,	கச	தஃஸா	தவஸா
,,	கஎ	ஹாஜஷம்	ஹவாஜஷம்
,,	சஅ	ஸஷ்ய	ஸஷ்யாநி
,,	ககூ	தஸாக	தஸ்ராக
சு	௰	காவெ	களவெ
,,	கக	ஸீரொர	ஸீரர
8	6	தென்பது	ரென்பது
,,	11	யார்எம்போலிய	எம்போலிய
10	1	என்று	"என்று"
கக	கசு	ணெந	ணெர்ந

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
11	25	காயத்திரீ	காயத்திரி;
கரு	சு	ஜநவைஷெரம்	ஜநஷெரம்
,,	13	அந்த	இந்த
கஎ	ம	ஜநவைஷெரம்	ஜநஷெரம்
18	27	ராமன்	ராவணன்
22	24	ஸோமமென்ற	ஸோமனென்ற
23	18	கும்	கும
,,	உஉ	ஐகூம்	ஐகூர
உச	க	புஜி	ஹுஜி
,,	11	இயத்தில்	இதயத்தில்
,,	12	களுள	களுள்
,,	13	கின்றன	கின்றன்
,,	28	ஆசிரியா	ஆசிரியர்
25	19	நாமங்களின்	நாமங்கள்
உசு	உச	தலாக	தலாநு
27	8	கொள்ள	கொள்க
உகூ	அ	ந	நு
,,	ம	நவம்	நவ:
,,	,,	'ஓ' என்ற	......
29	18	ஸ் தந்திர	ஸ்வதந்திர
,,	25	கொடுப்கு	கொடுங்கு
,,	உகூ	வாஜ	வஜ
30	2	பட்டு	பட்டன
,,	8	யுபர்ஸி	யுபாஸி
,,	கஎ	ஸவ்யவெஹ்தி	ஸவ்யவ்யாஹ்ருதீ
,,	20	மாமுச	மாம்ச
31	3	சந்த	சாந்த
,,	24	களைகுறு	களை அறியாதகுறு
33	10	அகத்தை	அகந்தை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
35	6	ஒருங்கு	ஒடுங்கு
,,	23	அனுத்தியஞான	அனுதியஞ்ஞான
37	1	மாகவா	மாகவும்வா
௪௧	௧௬	[illegible]	[illegible]
௪௨	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௧௭	[illegible]	[illegible]
43	19	செய்வோம்	செய்தோம்
44	15	வேறுகில்	வேறுசில
,,	16	ஒற்றுமைக்காக்காட்டு	ஒற்றுமையைக்காட்டு
45	7	தன்னைனன்னி	தன்னையனன்ய
,,	16	வேளைக்கும்	வேண்டும்
,,	21	மானை	மானஸ
46	6	லவ்பு	லிவ்வுப
,,	16	யோக்கியயான	யோக்கியமான
47	5	தைப்	தையும்
,,	18	ஸ்தனங்கள்	ஸ்தானங்கள்
48	26	துணைகளுடன்	துளைகளுடன்
50	14	செய்பர்	செய்பவர்
,,	29	புத்திமானுல்	புத்தியினுல்
51	24	தோகுதி	தோடுதி
,,	27	இதனுல்	......
,,	29	ருத்திப	ருத்திரய
௫௫	௧௭	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	23	கிரகித்தது	கிரகித்து
57	29	இதனை	இதன்
58	15	இதுவே	......
௫௮	௨௨	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
59	21	சமாதியால்	சமாதியில்
,,	26	பொருள	பொருள்
60	1	வந்ததே.	வந்ததே
,,	6	சொயம்	சுயம்
,,	கரு	[illegible]	[illegible]
,,	கசு	[illegible]	[illegible]
,,	கஞ	[illegible]	[illegible]
61	27	தீபிகை	தீபிகையின் மொழிபெயர்ப்பு
62	30	தன்மை	தண்மை
63	7	காதம	ஆத்மா
63	9	சிகாத்த	சிகரத்த
,,	11	வான்மவாக்க	வான்மவர்க்க
64	15	திருடன்	சுதிருடன்
கூஎ	கக	[illegible]	[illegible]
,,	உங	[illegible]	[illegible]
,,	ஙக	ஹயாவிதி	ஹயாஜிதி

பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று.

முகவுரை.

அதர்வசிரஸ்ஸு என்ற உபநிடதம் அதர்வணவேதத்தின்
அதர்வசிரஸ் என்ற சாகையில், உள்ளது. அதர்வ என்ற பிரம
புத்திரராகிய மஹரிஷி பரமசிவத்யானநிஷ்டையில் இருந்த
காலத்தில் அவரது தபோக்கினியானது, பிரமரந்திரத்தின்
வழியே, கபாலத்தைப்பிளந்து வெளிக்கிளம்பி, அஃதே இ
ந்தசாகையாக விளங்கியதென தைத்திரியசங்கிதை, முத
லியபலவேதங்கள் இதனைப்புகழ்கின்றன அன்றியும் அநேக
ஸ்மிருதிகளில் பங்திபாவனர்களைக் குறிக்குமிடத்து, இவ்
வதர்வசிரத்தை, அத்தியயனம் செய்தவன் பங்திபாவனனெ
னச்சிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது- அன்றியும்பிரமதேவனுக்
கு நாராயணன் அருளிச்செய்தவிஷ்ணுஸ்மிருதியில் யஸ்தாதி
ரீ தாரிவை நத்த ஜநத்த அநுஜா திவ்யா ஸ்வம்யு ஹஸிதய ஐஹெஸ
இவைகளைப் படித்தால் ஜெந்துக்களை இது பாவனஞ்செய்
யும் எவன் பூர்வஜாதியை நினைக்க விரும்புகின்றானோ அ
வன் அதைப் பெறுவான் என்று பூர்வஜென்ம விருத்தா
ந்த ஸ்மரண சத்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய பல மந்தி
ரங்களில், இஃது ஒன்று என்றார். கௌதமர் போதாய
னர் முதலியமஹரிஷிகள் இதனை சர்வவேதங்களுக்கும் சமான
மான வேதபாகமென்றும் அதனாலேயே சர்வவேத பவித்
திரமெனவும் சொல்லுவார்கள் அநேக மஹாபுராணங்களி
லும் மஹாபாரதத்திலும் இதன் பெருமையும் இதிற்கண்
ட பொருள்களின் விளக்கமும் வெகுவிரிவாயுண்டு. இவ்
வுபநிடதமமைந்தசாகையினிடத்தே காம்யேஷ்டி பிரகரண
த்துள்ள புத்திரகாமேஷ்டி ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்காக ரிஷ்ய
சிருங்க மஹரிஷிதசரத மஹாசக்கரவர்த்திக்குச் செய்வி

த்தாரென ஜுஹோதி ப்ரஹ்மசுவிஷ்ட்ராதி ஸர்வத்ராப்யாஸ்வர்த்த காரணாய அதர்வசிரஸா வர்ணிதேன ருத்ரேண ஸர்வ விதானத: ஒய் அரசனே உனக்கு நான் அதர்வசிரஸ் என்ற வேதபாகத்தில் சொன்ன மந்திரங்களால் அமைந்த விதிப்படி புத்திரகாமேஷ்டியை புத்திரோத்பத்திக்காகச் செய்விப்பேன் என்று ரிஷ்யசிருங்கவாக்கியமாக அமைத்த செய்யுளால் வால்மீகமாமுனிவர் ராமாயணத்தின் கண்ணே இதனைப் பெருமைப்படுத்தினர் அன்றிமந்திரிகோபநிடதத்தில் ஸர்வேஷாம் நிர்குணம் ஸர்வம் அதர்வசிரஸோ விது: நிற்குணனாய் வேதாந்தப்ரதிபாத்தியனாய் உள்ள புருஷனை அதர்வசிரமறிந்தோர் அறிவாரெனவிரிக்கப்பட்டது. பிரஹஜ்ஜாபாலம் முதலியபல உபநிடதங்களில் இதன் பெருமையை எடுத்து நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஸ்ரீகண்டசிவாசாரியாரால் பாசுபதபிரமவித்தையென எடுத்தாளப்பட்டது. இதனை வைணவருள் பலஆசிரியர்களும் மாத்வர்வல்லபர் முதலியோரும் எடுத்து விசாரித்து தத்தம் மதங்களுக்கேற்றவாறு பொருள்படுத்த மிகவும் வருந்தியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இவ்வுபநிடதத்தைப்பற்றி அதிகம் வேறு யாதும் எழுதவேண்டுவதில்லை. அதர்வசிரஸ் அதர்வசிகை காலாக்கினிருத்திரம் கைவல்லியம் சுவேதாசுவதரம் இவ்வைந்துபநிடதங்கட்கு பஞ்சருத்திரமென்றுபெயருமுண்டு. இவைகட்கு ஜகத்குருஸ்வாமிகளும்ஓர் வியாக்கியானம் செய்திருப்பதாகக்கேள்வி. ஆனால்பிரத்தியக்ஷமாக நமக்ககப்படுவதும்மற்ற உபநிடதங்கட்குள்ளபடி ஸ்ரீசங்கரானந்தர் முதலியவர்கள் உரையே. இதற்குபாசுபதபிரமவித்தியாவார்த்திகம் என்று நூற்றிருபது செய்யுள் உள்ள வியாக்கியானமொன்றும் அதற்குவியாக்கியானமாக ஆயிரம் பிரகரணங்களமைந்த அதர்வசிரோபாஸ்காரமென்ற விரிந்த ஓர் நூலும் எம்மால் வடமொழியில்விரிந்ததோர் நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனாலும்இச்சந்தோபநிடதவியாக்கியானமுறையில் அதர்வசிரோவ

குதீபிகையென ஓர்சிற்றுறை இயற்றினும் அதனையேஇங்குதமிழில் மொழிபெயர்ப்பாமாயினும் இதனிடத்து பாடபேதபக்ஷபேதங்கள் ஏதுமில்லை இது பிரணவஷித்தையைநிரூபிப்பதாய் அநேகசிவாகம்மேயங்களை விரித்து அதன்வழிசிவன்வழிபாட்டைநிரூபிக்கின்றது இதனைச்சிவாத்துவிதிகள் மிகச்சிறந்தபிரமாணமாய்சிறமேற்கொள்ளுவர்; ஸ்ரீமதுஅப்பயதீக்ஷிதரவர்கள் இதனை அநேககிரந்தங்களில்எடுத்துவிசாரித்திருக்கின்றார்கள் இதனை பலபூர்வபக்ஷமதஸ்தர்கள்எடுத்து தத்தம் சித்தாந்தங்களுக்கேற்றவாறுபொருள்படுத்தியிருக்கின்றமையால் அவர்கள் கொள்கைகளை மறுக்கும்வழிகளை யாம்பாஷ்யத்தில்விஸ்தாரமாய் காட்டியிருக்கின்றோம். அதன்விரிவை அவ்விடத்தே காணவேண்டும் ஆகவேஇங்கு கருத்து விளங்கக்கருதி யாமிட்ட இச்சிற்றுறையில் ஏதும் குறைகூறாது இதனைஏற்றுஎம்மை ஆசீர்வதிக்குமாறு சிவாத்வைதசிகாமணிகளை வேண்டாநிற்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

கிரந்தகர்த்தர்.

𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 [illegible]

—(C)—

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 । 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍈𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍇𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌯𑍁𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌧𑌾𑌤𑍁 ॥ 𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ।

𑌓𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌹𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌉𑌦𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌅𑌧𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌰𑌹𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌋𑌗𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌹𑌮𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹூஹ்ராம்யஓக்ஷ்லாவதமெத்ரூதே(ந்)ஸ்வா ஹாஜீஜநய்நுஷேவ்
வஜ்ஞம் | தமெத தத வா ஹி க்ஷ்வம் | வா ஹ்வ தேம்தி
தஷ்ட்ரம்ஹ்ரூஷணம் | க்ஷயம் வம்யாவிதத உத்தமெரண
பிபந்தேவாமெயந்த ஜுஷயொமெயர்வலிதாஃ ஹு்ராந்தேஃ ஸம்தி
வர்ஜேவதம் வாராயணம்வதி| வாஷா ஷுஜோக்ஷம் ஷூதேபாஸு)
ஷெயர்ஹ்விஸ்வம்தேயம்ஜா தமெயதே மெரொண்ஸ் | தஜா க்ஷ்ஷஸ்ம்மெய
நம்வஸு)ர்த்யிராஃ மெதஷாம்ஸாம் ஸ்வாஸ்வ தீமெநதமெர
ஷர்ம்| மெயாமெயாநிம்மெயாநிக்ஷிஷமெக்ஷ்வ்ஸாமெயமெநஷம்
பம்மெவர்ம்வம் ஷகியம்ஷஸவர்ம் | தீஸாநம்வாரஷம்மெத
வதீவ்ஷம் நிஷிய ்ராயா த்ராரம்ஸாம் திஜதம் தமெஜ ஜீ|வ்ராமெண
ஷம்தஜ்ஞநமெஸாயிம்மஜ்ரஸ்ஷஃ யஸிநமெக்ராமெயாயாவத்ரு
ஷ்டேஜாவ | க்ருஷ்ணாவிஸ்வா மெஷாதஜா ஸ்வ்ய) ஜெஷும்வா
ஸ்ராஸம்ஸிம்தஷ்வாவயிஸ்வாதர்ம்தேஜு|ர தேஜ் வநக்ஷ்வஜா
ஷர்பு்ரதேஜு ம்ஸாஸ்வ தம்மெமெஷ்வாரணம் நஷஜமெஜம்தஜ
ஸாநிய்நுத | வ்ருதமெஜத காமஸ்வத | அந்நிமிதிஹ
ர| வாயமிதிஷ்ஷஸ ஜுஷதிஹஸு | ஸூஷதிஹஸு|மெக்ரா
மெஜதிஹஸு| ஸய ஷம்ஷஉதேஸ்ஸவஸு ஜநஷமெக்ரா தாநிஷதேம்
ஷிஷஸு | அந்நிமிக்ராஷிநாஷஸு | ஹ்ருஷீஸ்வாஷிஜ்ஜஜ்ராம்
மாநிஸம்வ்யமெஸஷ | தஸாஷூதமெஜதநாஸமவதவ்ராம்
வாஸவிமெஜாஷாயமெயாயவ ஸிஸம்ஷாம்ஷணொதிக்ஷ
ஃயீமெதமெஸாஷிவ மெதாமவதி | ஷவாயவமெதாமவ
தி | ஸக்ஷுதிக்ஷ்வமெசாமவதி | ஸமெஸாஜ வமெதாம
வதி | ஸஸக்ஷ்வ வமெசாமயதி | ஸஸவஷ வமெதாம
வதிஸஸமெவஷ்ஷதீமெயஷஷ்ஷாமெசாமவதி|ஸஸமெவ
ஷமெவமெதஷ்ஷயீமெசாமவதி | ஸஸமெவஷஷவஸ்ராஸ
அஸிமெசாமவதி | ஸமெமெவமெதமெமெவஜ்ஞமெசாமவதி |
ஷ்ஷலவயஜ்ஞக்ஷ தஹிமிஷ்வாநுமவதி | மெதமெநதிஷா

ஸபுராணாநாம் ருத்ராணாம் ஶதஸஹஸ்ராணி ஜப்தா-
நி ப⁴வந்தி । கா³யத்ர்யா꞉ ஶதஸஹஸ்ரம் ஜப்தம் ப⁴வதி । ப்ர-
ணவாநாமயுதம் ஜப்தம் ப⁴வதி । த³ஶ பூர்வாந் த³ஶோத்தரா-
ந்புநாதி । ஆசக்ஷுஷ꞉ பங்க்திம் பு-
நாதி । இத்யாஹ ப⁴க³வாநத²ர்வஶிர꞉ ॥
ஸக்ருஜ்ஜப்த்வைவ ஶுசி꞉ ஸ பூத꞉ கர்மண்யோ ப⁴வதி । த்³விதீயம் ஜப்த்வா
க³ணாதி⁴பத்யமவாப்நோதி । த்ருதீயம் ஜப்த்வைவமேவாநு-
ப்ரவிஶத்யோம் ஸத்யம் । [illegible]

ஓம் ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ஶாந்தி꞉ ॥

இத்யத²ர்வஶிரோபநிஷத்ஸமாப்தா ।

உ

சிவமயம்.

அதர்வ சிரோலகுதீபிகை

உபோத்காதம்.

அவதரணிகை

இனி பிரமதேவன் முதற்குமாரனாகிய அதர்வமாமுனிவன் சமாதியினிடத்தே அகனிறைந்து பரமொளிர்ந்த திவ்யசிவச் சோதிதுவாதசாந்தத்தின் வழிவெளிவந்துஇச்சுருதியுருவங்கொண் டுலகத்தாரையுய்யச்செய்ததென்றாரிக்குயசுஸ்அதர்வணம்முதலி யபலவேதங்கள் இதன்பெருமையை யளவிலாததென விளக்குகி ன்றமையால் இஃதளவிற்சிறியதேனும் அருமையிற்பெரிதென்ப துசர்வவேதாந்தவேதிகளின்தீர்மானம். ஆதலாற்றான் ஸ்மிருதி களில் இது சர்வவேதபவித்திரமெனக் குறிக்கப்பட்டது. ஆயின் இவ்வுபநிடதமும் ஏனையவுபநிடதங்களுக்கும் பொதுவாயமைந் தசம்பிரதாயத்தைப்பற்றி சதாசிவனுஞ் தேவர்களும் செய்தருளி யசம்வாதமுறையென்ற அர்த்தவாதத்தால் தோன்றுகின்றது வ ருமாறு.

𑌓𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍॥
𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿.

(இ—ள்) தேவர்கள் சுவர்க்கத்தையடைந்து அவர்க ள்உருத்திரனைக்கேட்டனர் நீர்யாரென்று, எ—து

(வி—ரை) தேவர்கள்=பிரம்மதேவன்முதலியவர்கள் சுவர்க் கத்தை=சுவர்க்கலோகமென்றகைலாசலோகத்தை, அடைந்து= அனேககர்மானுஷ்டானங்களால்சித்தசுத்திபெற்று=ஈசுவரார்ப்ப ணமாய்ச்செய்த அக்கர்மங்களின் பயனால் உத்தம லோகத்தைய

டைந்து = உருத்திரனை அனேககோடிஜன்மசுகிருதப்பயனால் ஸ்ரீகுருமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரனை தெரிசனம்செய்து; ருத்திரனென்றுகுறித்தமையால் சம்சாரதுக்கத்தை நிவர்த்திசெய்யும் திறமுடையஇறைவன் இங்கு ஆசிரியனைக்கொள்க. கேட்டனர் = கேட்கும்முறைபிறழாது ஆசிரியனடிபணிந்து ஆன்மாவைக்கண்பாராய் ஆன்மவிசாரம்தொடங்கின ரென்பதுகருத்து. கேட்டவிஷயத்தை நிரூபிக்கின்றார் நீரென்றதாதியால். நீர் = அனேகபுண்ணியபலன்களை யெல்லாமனுபவிக்கத்தக்க பூலோகமுதல் உன்மனலோகபரியந்தமுள்ளபுவனங்களைக்கடந்து சர்வலோகங்களுக்கு மேலான இச்சோமலோகத்திற்கு ஆதிபத்தியத்தையடைந்து நீயிரெம்போலியராய்ஓர்சரீரத்தையெடுத்து அதனிடத்தே அனேகதன்மங்களையனுஷ்டித்து அதன்வலியால் இவ்வுலகத்தைப் பெற்றீரோவெனச்சமுசயத்தால் இக்கேள்விபிறந்ததென்க.

அவதரணிகை.

இனி கருணாமூர்த்தியான பரமசிவன் உபதேசிக்கும்முறையைக்காட்டுகின்றார்.

ஸோऽப்ரவீதஹமேக: ப்ரதமமாஸம்
வர்தாமி ச பவிஷ்யாமி ச |
நாந்ய: கஶ்சிந்மத்தோ வ்யதிரிக்த: | என்று

(இ—ள்) அவன் உபதேசித்தான் நானொருவனாதியிலிருந்தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன் வேறொருவனென்னிலும்வேறாயில்லை - எ—று

(வி—ரை) அவன் = தேவதைகளால்சாட்சாத்கரிக்கப்பட்ட திவ்யசரீரத்தையுடையபுருஷன்; உபதேசித்தான் = உருமாறுபதேசித்தான். யான் ஒருவன் = யானே ஒருவன் ஆதியில் = உலகசிருஷ்டியின்முன்; இருந்தேன் இறந்தகாலம்இதனாற்றழுவப்பட்டது. காரணமாத்திரனே இங்ஙனமவும், காரியாவஸ்தையிலும் வேறொன்றெனவும் விபரீதவுணர்ச்சியுண்டாகாவண்ணம் முக்காலத்துமுள்ளவன்நானே என்கின்றார் இருக்கின்றேனென்பதாதியால். இருக்கின்

றேனென்பது நிகழ்காலக்குறி, இருப்பேனென்பதுவருங்காலக்குறி. இவ்வனமாயின் முக்காலத்துமுள்ளவன்தானேயென்பதுமுடித்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வளவால் காலவரைகடந்திருத்தலென்றசத்யத்துவம் பிரம்மத்தினிடம குறிக்கப்பட்டது. "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் சத்தேம்சாம்ய இஃதாதியிலுள்ளது. என்பதாதி பலவேதவாக்யங்களிற்கூறப்பட்டன. சென்றது நிகழ்வது வருவதெல்லாம் நீரேயாயின், கேட்குமியாமும் எம்புலன்களுக்ககப்படுமிப்புவனங்களும், வேறிலையோவென, சீடர்சங்கையெதிர்நோக்கியவற்றை மறுத்தோதுகின்றார் என்னினுமென்பதாதியால். எனது சொரூபத்தைப்பற்றாது, வேறொன்றுமில்லை. வேறொருவன்பிரம்மதேவன் முதலியவன். எல்லாவற்றிற்கு மதிட்டானம் யானே. ஆனால் நீங்களும் உங்கள் புவனங்களும்யானுமான பசுபாசபதிகளாகிய முப்பொருள்களும் எமது சொரூபத்தினிலைபெற்றனவே.

அவதரணிகை

இங்ஙனம் தானே சர்வசொரூபனென்றதற்கு ஏதுவைக் குறிக்கின்றார்.

> ஊ திஸோஹமந்தராதந்தரம் ப்ராவிஶத் |
> திஶஶ்சாந்தரம் ப்ராவிஶத் ‖ என்று

(இ—ள்) என்று அவனந்தரத்திலுமந்தரத்தையடைந்தான் திக்குகளினந்தரத்தையுமடைந்தான்.

(வி—ரை) அவன் = அப்பரமேச்சுரன். அந்தரத்திலும் = அகத்தேயமைந்த பிராணிகளிலும்; அந்தரத்தை = அகத்தேயுள்ளஜீவசொரூபத்தை. திக்குகளின் = எல்லாத்திக்குகளினுமுள்ளவஸ்துக்களின், அந்தரத்தை = உட்புறத்தை. அந்தர்யாமிபாவத்தாற் பிரவேசித்தான்; என்று என்றவேதுவினால் யானொருவனிருந்தேனென்பதாதி பொருந்துமெனப் பொருள்கூட்டுக. எதனால் நாமம்ரூபம் இரண்டுங்கடந்து சச்சிதானந்த ரூபமாயும் சர்வவிதத்தோற்றங்களுக்கும் அதிட்டானமாயும், யானுள்ளேன். அதினால் என்றுமுள்ளனும் எல்லாமும்யானேஎன்றது இவ்வாக்கிய

த்தின் முடிந்தகருத்து. உண்மையில் என்று என்பதாதி இவ்வாக்கியத்தை உபதேசவாக்கியத்தினிறுதியிற்சேர்த்து இதற்கு பரமேசுவரனது அந்தர்த்தானம் பொருளெனக் கோடலேநியாயம். அங்ஙனமாயின் பொருள்யாதெனின், அவன் முற்குறித்த ருத்திரன் அந்தரத்திலும் = தேவதைகள் கண்டரூபத்திலும் அந்தரத்தை = சூக்ஷுமமாயுள்ள சர்வாந்தர்யாமி பூதமாயுள்ளரூபத்தை; பிரவேசித்தான், = அடைந்தான் அங்ஙனமே திக்குகளின் = சமஸ்ததிக்குகளிலுமுள்ள சர்வாந்தர்யாமி ஸ்வபாவங்களையும், பிரவேசித்தான். = பரிபூர்ணமான பிரம்மசொரூபமாய் நின்றானென்பதுகருத்து. அங்ஙனமாயின், அந்தர்த்தானத்தையடைந்தானென்பதாயிற்று. இப்படிப்பொருள்கொளளுங்கால் சர்வசொரூபமாய் நிற்றற்கு ஏதுவைக்குறிக்கும் வாக்கியம் யாதெனவினவுகழின் "ஸோஹம் நித்யோ அநித்ய: = நான் நித்தியன் அநித்தியன் என்பதாதியேயாம் என்க ஸோஹம் நித்யோ அநித்ய: = யான் நித்தியன் அனித்தியன் என்றுதொடங்கி" தர்மம் தர்மேண தர்பயாமி ஸ்வேந தேஜஸா தர்மத்தை தர்மத்தால் திருப்திசெய்விப்பேன் எனதுதேஜஸால்" என்பதுவரை தன்னிலும் வேறானபொருளேதுமில்லையெனநிரு பித்தற்கெழுந்தசொற்றொடர்கள் பலவுளவாமாதலின், அவையெலாம் முடிந்தபிறகு இவ்வாக்கியத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். யதாஸ்தானத்தில் இவ்வாக்கியத்தை வைத்துப்பொருள்படுத்தினால் இதனாற்கிடைத்தபொருளையே கேட்போர்க்கினிதுபொருள் விளங்கமேல்வாக்கியங்கள்தோன்றினவாமென்க.

அவதரணிகை

ஸர்வாத்மாவென்பதை நிரூபிக்கின்றார்.

ஸோஹம் நித்யோ நித்யோ ப்ரஹ்மாஹம் ப்ரஹ்மாஹம்
ப்ராஞ்ச: ப்ரத்யஞ்சோஹம்
தக்ஷிணாஞ்சோதஞ்சாஹம்
அதஶ்சோர்த்வஞ்ச திஶஶ்ச விதிஶஶ்சாஹம்
புமாநபுமாந் ஸ்த்ரியஶ்சாஹம்

ஸாவித்ர்யஹம் காயத்ர்யஹம்
த்ரிஷ்டுப்ஜகத்யநுஷ்டுப்சாஹம்
சந்தோஹம்
கார்ஹபத்யோஹம் தக்ஷிணாக்நிராஹவநீயோஹம்
ஸத்யோஹம் கௌரஹம் கௌர்யஹம்
ஜ்யேஷ்டோஹம் ச்ரேஷ்டோஹம் வரிஷ்டோஹம்
[ஸோஹம்
ஆபோஹம் தேஜோஹம் குஹ்யோஹமரண்யோஹம் அ
க்ஷரோஹம் க்ஷரோஹம் புஷ்கரோஹம் பவித்ரோஹம்
உக்ரோஹம் மத்யோஹம்
பவித்ரோஹம்
அக்ரம் ச மத்யம் ச பஹிச்ச
புரஸ்தாஜ்ஜ்யோதிரித்யஹமேவ
ஜ்யோதிரித்யஹமேவ ஸர்வேப்ய
மாமேவ ஸ ஸர்வ ஸ மாம் யோ மாம் வேத
ஸ ஸர்வாந் தேவாந் வேத
ஸாங்காநபி ப்ரஹ்ம ப்ராஹ்மணைச்ச
ஹவிர்ஹவிஷா ஆயுராயுஷா
ஸத்யேந ஸத்யம் தர்மேண
தர்பயாமி ஸ்வேந தேஜஸா || இதி

(இ—ள்) அந்தயான் நித்தியனுமனித்தியனும் அப்பிரம்மம் பிரம்மமும் கீழ்புறத்துள்ளவன் மேல்புறத்துள்ளவன் தென்புறத்துள்ளவன் வடபுறத்துள்ளவன் கீழுள்ளவன் மேலுள்ளவன் திக்குகளும்விதிக்குகளும்நான், புருஷனும்புருஷனல்லாததும் ஸ்திரீகளும் நான் ஸாவித்திரி நான் காயத்திரிநான் திருஷ்டுப்பும்ஜகதியும் அனுஷ்டுப்பும்நான் சந்தஸ்ஸும்யான் கார்ஹபத்தியம், தெட்சிணாக்கினி ஆஹவனீய

ம்யான், ஸத்தியம்யான் கோஷ்ந்நான் கௌரிஷ்ந்நான். ஜ்யே ஷ்டன்யான் சிரேஷ்டன்யான். வரிஷ்டன்யான், கீர்யான் தேஜஸ்யான், ரிக்குயஜுஸ்ஸாமம் அதர்வாங்கிரசுக்கள்யான் அட்சரம்யான், க்ஷரம்யான், குஹியன்யான் கோப்யன் யான் அரண்யன்யான் புஷ்கரன்யான் பவித்திரன்யான் அடியும் நடுவும், வெளியுமான் முன்னேபாக திக்குகளிலும் உள்ளதும் இல்லாததும் சோதியென்பதும்எல்லாமும்யானே. என்னையே யானென்னையாறறிவான் அவனெல்லாத்தேவர்களை யுமறிவான். கோக்களைக்கோக்களால் ப்ராம்மணர்களைப்ரா ம்மண்ணியததாலும அவிஸ்ஸுகளை ஹவிஸ்ஸாலும், ஆயு ஸ்ஸை ஆயுஸ்ஸாலும் ஸத்தியத்தைஸத்தியத்தாலும் தாம த்தை தர்மத்தாலும் எனது தேஜஸ்ஸால் திருப்திசெய் விப்பேன்

ஸ—து

(வி—ரை) யான் உங்களுக்குப்புலப்படும் இவிபருபமுடை யவன். அந்த உபாதியொழிந்த விடத்து நித்தியனும் ஆகாசம் முதலியன நித்தியம்; அனித்தியம் நிலமுதலியன. அப்பிரம்மன் = க்ஷத்திரியன் முதலியன. பிரம்மன் பிராம்மணன். கீழ்புறமுள் ளவனென்பதாதி திக்குகள் வரை எல்லாத்திக்குகளையும் குறித் ததாம். விதிக்குகளென்பன தென்கிழக்கு தென்மேற்கு வடகிழ க்கு வடமேற்கு இவையாம். புருஷன் = ஆண்பால். புருஷனல்லா தது அவி ஸ்திரீகள் = பெண்பால் வேறுகவெடுக்கப்படுதலால்ஸா வித்திரீ காயத்திரீ சரஸ்வதிகளென்பன சாபத்திரியின் பேதங் களென்பது வெளி. திருப்புமுதலியன இலக்கையாப்புகளா ம். யான்யானெனமீண்டும் கூறுவது வேதவிதிப்படி கூறுவதாகும் உலகத்திற்குமே அஃது கூறியது கூற்றமென்க. காரணபத்தியம் முதலியனவைகதிகாக்கினிகளாம் ஆசமியன் ஆதித்தியன் 'அ ஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம = இவ்வாதித்தியன் சத்தியம்': என்ற வேதத்தால். கோ = சத்தம், ஒலி, கௌரி = நாதத்தின் அபிமா னியானதேவதை; பிரம்மவித்தை யெனச்சொல்லப்படுவது அஃ தாம். ஜ்யேஷ்டன் = காலஞ்சென்றவன், அதாவது பெரியவன், சிரேஷ்டன் = புகழத்தக்கவன்; வரிஷ்டன் = அளவிற்பெருத்தவன்

ஜ்யேஷ்டனென்பவன் பிரமதேவன் முதலியவன். சிரேஷ்டன்
நாராயணன் முதலியவன் வரிஷ்டனை காலன் முதலியவன். நீர் =
உலகத்துக்குக்காரணமானநீர். தேஜஸ் = பிரகாசம். ரிக்கு, யஜுஸ், சா
மம், அதர்வாங்கிரஸ்கள் வேதங்கள். அட்சரம் = ஆத்மாபுருஷ
ன் ஜீவனும்: க்ஷரம் = பிரகிருதி. "க்ஷரம் [illegible] க்ஷ
[illegible] க்ஷரமென்பது பிரகிருதியாம் அ
ட்சரமென்பது புருடனுமே" ன்று கீதை கூறியமையாலெனக. கு
ஹியன் = இயல்பில்ரகசியத்திலுள்ளான். இதயத்தாமரையிலுள்ள
வனென்பது கருத்து. கோப்பியன் = ஆசிரியன் உபதேசித்தருளியபடி
அகத்தே தியானிக்கற்பாலவன். அரண்யன் = காடுமுதலிய இயல்
பிலுண்டானவை. புஷ்கரன் = புஷ்கரம், பால்வேற்றுமைடலவி
ருப்பினும் அவைவேதத்திற்குற்றமாகா. குளம் அல்லது தாமரைப்பூ
அதன்பொருள்பவித்திரம் விரும்பத்தக்கது வெறுக்கத்தக்கதற்கும்
இருவே உபலக்ஷணம். அடி நடு முடியென்பவை பொருள்களின் அள
வைக்குறித்தது. முன்னே — காணப்படுவது. பக்கத்திக்குகளிலு
முள்ளது = எல்லாத்திக்குகளிலுமுள்ளது. முன் னர்திக்குகளும் இ
ங்குதிக்குகளில் உள்ளனவைகளையும் குறிக்கப்பட்டமையால் ஆ
தாரங்களுமாதேயங்களும் அவன் சொரூபமே என்பதாயிற்று.
இல்லாதது = ஒன்றையொன்றுபற்றாதுநிற்குமியல்பினவான் ஆத்து
மாமுதலியன. சோதியென்பதும் - எல்லாவற்றையும் பிரகாசம்செ
ய்விப்பதும் சொப்பிரகாசமாய்நிற்பதும்யானேயன்றி வேறிலை
இப்பொருளையே எல்லாம்யானென்பதாற்சுருக்கி விரிக்கின்றார்.
யானென என்னும் யானென்றவறிவுக்கு விசேஷமாகப்ரத்தியகாத்
துமசொரூபமாயிவன் அறிவான் - எந்தவுபாசகன் தியானிப்பான்
அவர்எல்லாத்தேவர்களையும் அறிவார். ஒருபொருளையறிந்தாலெ
ல்லாப்பொருளுமறியப்படும் என காரணப்பொருளறியும் சிறப்பு
வேதங்களிற்குறிக்கப்பட்டமையின் தன்னையறிந்தவன் எல்லாவ
ற்றையும் அறிவானென்றமையால் தானேசர்வகாரணனென்ற
தாயிற்று. யான்கோக்களை கோக்களாலும் பெண்பாலையாண்பா
லையும் திருப்திசெய்விக்கின்றேனென்பதிற் சேர்க்கவேண்டியது
ஊஷேஹ்வாநஜயாதி = இவனல்லவோ ஆனந்தமுடைய
வனாகச்செய்கின்றான் என்றகருதியால் பிராம்மணர்களை ஸத்தியம்
சௌசம் ஆசாரம் இவைகளுடன்கூடிய உத்தமவர்ணத்தவர்களை

பிராம்மண்ணியத்தால் -அவற்றிற்கு பிரயமானத்தால் ஹவிஸ்ஸளை-சரு புரோடாசம்முதலிய தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பொருள்களை,ஹவிஸ்ஸினாலே நெய்முதலியவற்றால் ஆயுஸ்ஸை ஸ்ரணனை; ஆயுஸ்ஸினால் ஆயுர்த்தேவதையெனப்படுஞ்சொரூபத்தால்சத்தியத்தை ஆதித்தியனை சத்தியத்தால் அவனுக்கும்மேலானகபேன்முதலான ஆதித்தியமூர்த்தியால் அல்லதுசத்தியத்தை ஐம்புலனுக்ககப்படும் பஞ்சபூதங்களை சத்தியத்தால் சத்தியமெனப்படும் பிரம்மசொரூபத்தால் தர்மத்தை புண்ணியாதிகளை தர்மத்தால்யஞ்ஞாதிசொரூபத்தால், எனதுதேஜஸ்ஸால் எல்லாம்எனதுவிபூதியேயாதலால் என்சொரூபத்தாலென்பது தாற்பரியம் திருப்தி செய்விப்பேன் அவைகளைநிலைபெறச்செய்வேன் (என்பது) இதுவரையில் தேவதைகளுக்கு பரமேசுவரன் செய்தஉபதேசம் ஆதலால்அவன் அக்ஷரத்திலும் மந்த்ரத்தைப் பிரவேசித்தான் என்பதாதிவாக்கியங்களை இங்குசேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அவதாரிகை

இனிமேல்நிகழ்ந்ததைக்குறிக்கினார்,

ததோ தேவா ருத்ரம் நாபஶ்யந்
தே தேவா ஊர்த்வபாஹவோ ருத்ரம் ஸ்துவந்தி ||

(இ—ள்) அப்புறம் தேவர்கள் ருத்திரனைக்கண்டார்களில்லை. அதன் பிறகுதேவர்கள் ஊர்த்துவபாகுக்களாய் தோத்திரம் செய்கிறார்கள்.

(வி--ரை) அப்புறம் = உபதேசித்து அந்தர்த்தானமடைந்தபிறகு. ருத்திரனை = பரமேசுவரனை. முன்னே முன்னிலைப்பட்டுத்தோன்றிய திவ்ய உருவம் தாங்கியவன் இங்கு ருத்திரனெனப்பட்டான். கண்டார்களில்லை = அதன் பிறகு ருத்திராந்தர்த்தானத்தின்பிறகு தேவர்கள் ருத்திரனதுகடாட்சதிட்சைபெற்ற பெரியோர் ஊர்த்துவபாகுக்களாய் தவனிலைக் குறியகுறியுள்ளாராய் தோத்திரம் செய்கிறார்கள். நிருபித்தபடி ஈசனைத்தியானித்து அவனது இலக்கணங்களைக்குறிக்கும் சொற்றொடர்களையுச்சரிக்கின்றார்களென்பதுகருத்து.

அவதாரணிகை

தோத்திரத்தின் முறையைக்குறிக்கின்றார்.

ஓம்யோவை ருத்ர ஸ ஹமவாந்
யஸ்ச ப்ரஹ்மா
தஸ்மை வை நமோநம:
யோவை ருத்ர ஸ ஹமவாந் யஸ்சைதந்யஸ்
ஹரிஷ்யதி..... [illegible]

(இ—ள்) எந்தருத்திரன் அந்தபகவானாகிய பிரம்மா வாயுள்ளான், வியாஹிருதிகளின் பொருளாயுள்ளான் அவனுக்கோநமஸ்காரம். உங்களுக்குநமஸ்காரம். தலையாயும் பிறவியைத்துலைப்பவனாயும் பிரணவத்தின்பொருளாயும் விசுவரூபனாயும், இருக்கின்றாய். எ—து

(வி—ரை) எந்தருத்திரன் = பிரசித்தனானஸம்ஸாரசங்காரம்செய்பவன்.. அந்தஉலகத்தையெல்லாம் சிருஷ்டிப்பதற்காகதிருவுருவங்கொண்டருளிய பகவான்ஷாட்குண்யபரிபூர்ணன் - வேதங்களில் பகவானென்றுகுறிக்கப்பட்டவன், பிரம்மா = இதற்குமுன் கண்ணுக்குத்தோன்றிய ருத்திரமூர்த்தியைப்போலமற்றமூர்த்தியும்கொண்டருளியவன் மூன்றுவியாஹிருதிகளின்பொருளாய்உள்ளவன், எவ்வகைத்தோற்றங்களுக்குஇடமாயும்அதிட்டாதாவாயுமுள்ளவன; அவனுக்கோநமஸ்காரம்.நமஸ்காரங்களெல்லாம் அவனுக்குரியனவே யாதலால் உங்களுக்கு உலகத்திற்பலவகையாய்த்தோன்றும்ருத்திரமூர்த்திகளுக்குநமஸ்காரம். நமஸ்காரத்தைஇருமுறைகூறியது;ஈசனிடத்தாதரவாலென்க. தலையாயும்எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தலைவனாயுள்ளவனாயும் பிறவியைத்துலைப்பவன் = அவனொருவனேபிறவியற்றவனாதலால் ஆத்துமகைவல்யரூபமோட்சத்தைக்கொடுப்பவனெனபதுகருத்து. ஆதியிலும் அந்தத்திலும் பிரணவத்தையமைத்தது; அந்தப்பிரணவத்தின் பொருளும்அதன்சொரூபமாயுள்ளவனும் அவனேயெனக்குறித்தற்கே. விசுவரூபன = சர்வசொரூபனாயுள்ளவன் இங்ஙனமேமேல்வரும்ஒவ்வொருமந்திரங்களும் உரைசெய்யற்பாலன என்பதாம்.

அவதாரணிகை

தியானமந்திரங்களாகிய முப்பத்துநான்கில் ஒன்றொழிய முப்பத்துமூன்றும் வருமாறு.

ஓம் யோ யஶ்ச விஷ்ணு: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச மஹேஶ்வர: — ஹவி
ஓம் — யோ — யா சோமா — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச விநாயக: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச ஸ்கந்த: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்சேந்த்ர: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்சாக்னி: — ஹவி
ஓம் — யோ — யா சது: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச ஸோம: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச ஸூர்ய: — ஹவி
ஓம் — யோ — யச்சேந்த்ர: — ஹவி
ஓம் — யோ — யச்ச ஜந: — ஹவி
ஓம் — யோ — யச்ச ஸோம: — ஹவி
ஓம் — யோ — யச்சாந்தரிக்ஷம் — ஹவி
ஓம் — யோ — யா ச ப்ருதிவீ — ஹவி
ஓம் — யோ — யாஶ்சாப: — ஹவி
ஓம் — யோ — யச்ச தேஜ: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச வாயு: — ஹவி
ஓம் — யோ — யச்சாகாஶம் — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச ஸூர்ய: — ஹவி
ஓம் — யோ — யானி நக்ஷத்ராணி — ஹவி
ஓம் — யோ — யே சாஷ்டௌ க்ரஹா: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச ப்ராண: — ஹவி
ஓம் — யோ — யஶ்ச கால: — ஹவி

ஓம் - யோ - [illegible] -
ஓம் - யோ - [illegible] -
ஓம் - யோ - [illegible] -
ஓம் - யோ - [illegible] -
ஓம் - யோ - [illegible]
ஓம் - யோ - [illegible] -
ஓம் - யோ - [illegible] -
ஓம் - யோ - [illegible] -

[illegible]

[illegible]

(இ—ள்) எவன் விஷ்ணு சொரூபன்? அவனுக்கு நமஸ்காரம்— விசுவரூபனாகிறாய். எவன் மஹேசுவரன்— விசுவரூபனாகிறாய். எவன் உமாதேவி— விசுவரூபனாகிறாய். எவன் விநாயகன்— விசுவரூபனாகிறாய். எவன் ஸ்கந்தன்—விசுவரூபனாகிறாய். எவன் இந்திரன் — விசுவரூபனாகிறாய். எவன் அக்கினி—விசுவரூபனாகிறாய். எது பூலோகம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது புவலோகம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது சுவலோகம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது மஹலோகம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது ஜனலோகம் — விசுவரூபனாகிறாய். எது தபலோகம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது ஸத்தியலோகம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது பூமி—விசுவரூபனாகிறாய். எது ஜலம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது தேயு—விசுவரூபனாகிறாய். எது வாயு—விசுவரூபனாகிறாய். எது ஆகாசம்—விசுவரூபனாகிறாய். எவன் சூரியன் —விசுவரூபனாகிறாய். எவன் சந்திரன்— விசுவரூபனாகிறாய். எவைகள் நட்சத்திரங்கள்—விசுவரூபனாகிறாய். எவைகள் எட்டுக்கிரகங்கள் — விசுவரூபனாகிறாய். எவன் பிராணன்—விசுவரூபனாகிறாய். எவன் காலன் — விசுவரூபனாகிறாய். எவன்ய

மன்—விசுவரூபனாகிறாய். எவன் மிருத்யு—விசுவரூபனாகிறாய். எது அமிர்தம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது சென்றதும் நிகழ்வதும் வருவதும்—விசுவரூபனாகிறாய். எது விச்வம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது எல்லாம்—விசுவரூபனாகிறாய் எது ஸர்வம்—விசுவரூபனாகிறாய். எது ஸத்தியம் — விசுவரூபனாகிறாய். ஒவ்வொரு மந்திரத்திலும் அடியிற் பிரணவத்தையும் இடையே வியாஹிருதிகள் மூன்றையும், முடிவில் தலையாயுள்ளவன் பிறப்பொழிப்பவன் பிரணவரூபன் விசுவரூபனாகிறாய் என்றும் நமஸ்காரத்தையும் சேர்த்துச்சொல்ல வேண்டும்,

எ-து

(வி—ரை) விஷ்ணு = லட்சுமிகாந்தன். மஹேசுவரன் = சங்காரருத்திரன். உமை = உருத்திரன்சக்தி. விநாயகன் = கணபதி ஸ்கந்தன் = சுப்பிரமணியர். இந்திரனும் அக்கினியும் பிரசித்தர்களே பூமிமுதலிய ஏழுலோகங்களும் அதனிடத்தமைந்தபொருள்களைக் குறிக்கின்றன. பிருதிவிமுதலியன ஐந்து மஹாபூதங்கள் சூரியன் ஸோமன், நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள் முத்தேயுக்களாம். எட்டுக்கிரகங்கள் = கசியபனையெட்டாக உடைத்தாம் ஏழுசூரியர்கள் அல்லது [illegible] ஸ்வர்ப்பானுவென்ற அசுரனொருவன் சூரியனை இருட்டால் மறைத்தானென்று வேதத்தில் சாகுறுருவனே பிரிக்கப்படுதலால் அட்டகிரகங்களென்றுசொல்லலாம். அல்லது ஜோதிஷசாஸ்திரத்தில் பிரசித்தமான எட்டுக்கிரகங்களும் எட்டுஉபக்கிரகங்களும் அதன் பொருளாயினுமாகலாம். பிராணன்கள் = ஆயுள் அல்லது அபிமானிக்குந்தேவதை. காலன் = மஹாகாலன் அல்லது பைரவன். எமன் தென்திசைக்கோன், மிருத்யு, அவனினும் கடுமையான வெண்ணுருவமுடைய ஓர்தேவதை. அமிர்தம் = அட்சரமான ஜீவதத்துவம். ராமாயணத்திலும் ராமன் திக்குவிஜயஞ்செய்யுங் காலத்து யமலோகத்துக்குப்போகும்போது யமன் மிருத்தியுவென்ற இரண்டுதேவதைகள் வேறாக நிரூபிக்கப்பட்டார்கள். சென்றது வருவது நிகழ்வதென்ற முக்காலங்களையும் மேற்றோதினமையால் காலனென்றசொல்லுக்கு மஹாகாலனென்றுபொருளுரைத்

தோம்; விசுவமென்றது காரியம், கிருத்ஸ்னம் என்றது காரணம் ஸர்வமென்றது காரியகாரணங்கள் ஸத்தியமென்றது முக்கியகால வரைகடந்தது, நித்தியம் திக்குமுதலியன, முதலில் பிரணவத்தை யென்பதாதி ஜபஸம்பிரதாயத்தை நிரூபித்தன.

அவதாரிகை

மேலும் அவர்கள் செய்தஸ்தோத்திரத்தையே குறிக்கின்றார்.

ப்ரஹ்மைகஸ்த்வம்
த்வித்ரிதோர்த்வமதஶ்ச த்வம்
ஶாந்திஶ்ச த்வம் புஷ்டிஶ்ச த்வம்
துஷ்டிஶ்ச த்வம்
ஹுதமஹுதம் விஶ்வமவிஶ்வம்
தத்தமதத்தம் க்ருதமக்ருதம்
பரமபரம் பராயணம் சேதி ||

(இ—ள்) ஏகமாகிய பிரம்மம் நீ. இருவகை மூவகை மேல் கீழ் உள்ளதும் நீ. சாந்தியும் நீ. புஷ்டியும் நீ. துஷ்டியும் நீ. ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததும் விசுவமும் அவிசுவமும் கொடுக்கப்பட்டதும் கொடுக்கப்படாததும் செய்ததும் செய்யாததும் பரமும் அபரமும் பராயணமும் என்று

(வி—ரை) ஏகம் = ஏகமேவாத்விதீயம், ஒன்றேயுள்ளது. இரண்டிலாதது; என்பதாதி வேதபாகங்களில் பிரசித்தமானது. ‘‘ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தே’’ என்று சொல்லப்படுகின்றான் ஏகன் உருத்திரன், என்று நிரூபிக்கப்படுகின்றமையால் பிரம்மம் ‘‘ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம = இனி பேதனால் பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகின்றது.’’ என்றும் மேல் நிரூபிக்கப்படும் பிரம்மம். இப்படித் தத்துவம் ஒன்றேயானால் பார்வதீ பரமேசுவரர்களென்றும் ஹரியும் ஹரனும் என்றும் பிரகிருதியும் புருஷனும் என்றும் பிரம்ம விஷ்ணு உருத்திரர்களென்றும் சித்து அசித்து ஈசுவரர்களென்றும், பல வகை வியவஹாரங்கள் எங்ஙனம் கூடுமெனச் சங்கை நிகழ அதை

மறுத்தோதுகின்றார் இரண்டென்பதாதியால் மூன்றென்பதுடன்மையைக்குறித்தது. ஆகவே பலவகைப்பட்ட உலகமெல்லாம் ஒரு பொருளின் கண்ணே கற்பிதமாம் என்பதாயிற்று. அதனாற்றான், "𑌨𑍈𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌭𑌤𑍍 = இவனைமேலும்குறுக்கேயும் இடையேயும் கண்டாரில்லை" யென்றுபலவாறாய்நிரூபிக்கப்பட்டசொரூபத்தையேமேலும் விளக்கிக்காட்டுகின்றார் மேல் என்பதாதியால். சாந்தி = புலன்களின் ஒழிவு. புஷ்டி = சாஸ்திரங்களின துணிபு. துஷ்டி = பிரத்தியக்சொரூபானந்தம். ஓமம் செய்யப்பட்டது = அக்னியை ஆதாரமாகக்கொண்டகன்மம். செய்யப்படாதது = மற்றவிடங்களில் பயோகப்படுவது, சிவபூஜைமுதலியன. விசுவம் = காணக்கூடியது. அவிசுவம் = புலன்களுக்ககப்படாதது, அதாவது அப்பிராகிருதமான பரமபதம் முதலியன. கொடுபட்டது = தனதென்றபற்றைத்துலைக்கும்தொழில்கொடுபடாதது அகந்தைக்கேதுவாயுள்ளது. கர்மம் = செய்தது = புண்ணியத்துக்கேதுவானது. செய்யாததுஹேதுவாயுள்ளதுஇவ்விரண்டும கொடுபட்டதுகொடுக்கப்படாதது என்றதற்கே ஓர்சிற்றுரை பரம் மும்மூர்த்திகளுக்கும் மேலாயுள்ளது அபரம் = மும்மூர்த்திகள்முதலியன. பராயணம் = எவ்வகைத்தோற்றத்திற்கும் அதிட்டானமாயுள்ளது. என்று = என்றறிந்துபரமனைத்துதித்தார்கள்தேவர்களென்று சேர்க்கவேண்டும்

அவதாரணிகை

இனி ருத்திரசாட்சாத்காரத்தால் தேவர்களுக்கு ஜனித்த ஆனந்தானுபவத்தைக் குறிக்கும்வசனத்தை மந்திரங்கண்டமஹாரிஷிதோன்றச் செய்கின்றார்.

𑌅𑌪𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌮
𑌅𑌗𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌣𑌵𑌦𑌰𑌾𑌤𑌿𑌃
𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌮𑍃𑌤 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯॥ என்று

(இ—ள்) சோமனைபதிந்தினோம். அமிர்தர்களானோம். சோதியைக் கண்டோம், தேவர்களையறிந்தோம். எப்பகைச

த்துரு என்ன செய்வான், எமக்குத் தூர்த்தன் யாவனுண்டு மர்த்தியனாகிய எமக்கும் அமிர்தமில்லையோ. எ—து

(வி—ரை) சோமனை = உமாதேவியுடன் கூடிய பிரம்மவித்யாநாதனை உருத்திரனை யென்பது பொருள்; அறிந்தினோம் = கண்ணாரக் கண்டோம்; அச்சிவசாட்சாத்காரத்தாற்றான் அமிர்தர்கள் சிவமயர்கள் ஆகினோம் ஒத அநுயாகஷ்டா வெவ்வைஷமலஃ = அவர்பிரம்மமயராய் அமிர்தர்களேயானார். என்று கூறேதாக வதரம் கூறுதலாலெனக் சிவசாட்சாத்காரம் ஒன்றே கொண்டு முத்திகை கூடுமோவெனஉதிக்கும் சங்கையை அச்சாட்சாத்காரத்தால் நிகழ்ந்த சதுபதேசசொரூபசிரவணத்தானும் மனனத்தானும் அதனைத் தெளிதலானும் வீடுகூடியதென நிரூபித்து ஒழிக்கின்றார் சோதியையென்பதாதியால். சோதியை = பிரத்தியகானந்தசொரூபமான பிரம்மத்தை. அடைந்தோம் = தானென அறிந்து தன்னகத்து ஏற்றினோம். ஆதலாற்றான் தேவர்களையறிந்தோம்- சென்றவரும் உருபவருமாயுள்ள பலகடவுளரை சொரூபமாக அறிந்தோம்- இங்ஙனம் பரமசிவசாக்ஷாத்காரபூர்வகமாய் அவர்திருவுபதேசம் பெற்ற பெரியோர்களுக்கு ஒன்றும் குறையில்லையெனவும், பிறவிக்கடல்விலகுமெனவும் அவித்தைமொழியுமெனவும், நிரூபிக்கின்றார் எம்மையென்பதாதியால், சத்துரு = காமன் முதலியன; என்ன செய்வான் = சாம்பவர்கள் மனதைசஞ்சலப்படுத்தக் காமன் முதலியவரால் கூடாதென்பது இதன்கருத்து. தூர்த்தன் = விரோதம் செய்யும் சத்துரு யாவன் உண்டு. எவனுமில்லையென்பதுஇது. மர்த்தியனாகிய... நாசமுள்ளசரீரத்தைப்பெற்றிருக்கும் எமக்கு எம்போலிய ஜீவர்களுக்கு அமிர்தமில்லையோ சிவசொரூபமில்லையோ. இங்கு ஓவென்றஎச்சச்சொல் விஷயத்துணிவைக்குறிக்கும்; இங்கு தேவர்கள் ருத்திரனை வின்வினார்என்பதாதிவாக்கியங்களால் கேட்டலும். அத்தேவர்கள் கைகளை உயரவெடுத்து துதித்தார்என்பதாதியால் சிந்தித்தலும் சோமனையறிந்தினோம் என்பதாதியால் தெளிதலும் கூறப்பட்டதென இதுவரை விசாரமுறையமைந்தது

அவதாரணிகை

இனிப்பிரணவசொரூபமான பிரம்மத்தை அனுசந்தானம் செய்கின்றார்கள்

௭ ஸர்வம் ஜகதிதம் வா ஏதத க்ஷரம்
ப்ராஜாபத்யம் ஸௌம்யம் ஸூக்ஷ்மம்
புருஷம் க்ராஹ்யமக்ராஹ்யேண
வாயும் வாயவ்யேன ஸோமம் ஸௌம்யேன
க்ரஸதி ஸ்வேன தேஜஸா
தஸ்மா உபஸம்ஹர்த்ரே
மஹாக்ராஸாய நமஃ ||

(இ—ள்) இந்த அட்சரமே எல்லாம் உலகத்துக்கு இதமாயுள்ளது; பிரஜாபதியைச் சார்ந்தது; சூக்ஷ்மம்; ஸோமனையுடையது; புருஷனை; கிரஹிக்கக்கூடாததை கிரகிக்கக்கூடாததால் வாயுவை வாயுவையுடையதால் ஸோமனை ஸோமனையுடையதால் தனது தேஜஸ்ஸால் விழுங்குகின்றது. அவ்வெல்லாவற்றையும் ஒடுக்கிக்கொள்ளும் ப்ரளயாக்கிராஸமாகிய அதற்கு நமஸ்காரம். எ—து

(வி—ரை) இந்த அட்சரமே = அக்ஷரமெனப்படும் பிரம்மமே; அல்லது பிரணவமே; எல்லாம் = காணப்படும் பொருள்களெல்லாம். அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானமாய் உள்ளது; ஜகத்துக்கு இதம் = ஜகத்துக்கு = காணப்படும் பிரபஞ்சத்திற்கு; இதம் = சைதன்னியரூபமாதலால் சொரூபத்தைக் குறிப்பது. பிரஜாபதியைச் சார்ந்தது = ஆதியில் பிரம்மதேவனுற் காணப்பட்டமையானும், அதற்கவனே ரிஷியாதலாலுமென்க; இச்சாமம் வாமதேவ்யமென்பதாதி இடங்களில் மந்திரத்தைக்கண்ட மஹாரிஷியின் பெயரை மந்திரங்களுக்கிடுவது வழக்கமாமென்க; சூக்ஷ்மம் = ஸர்வவியாபகமாதலால். ஸௌம்யம் = ஸோமமென்ற உமாநாதனை தேவதையாகவுடையது; அதுஸோமலோகர்; என்பதாதி இடங்களில் அச்சொல்லுக்கப்பொருளைகாண்டலாலென்க; புருஷனும் = பூர்ணனும், ஜீவரூபனுமென்பது கருத்து, மேற்குறித்த அட்சரசொரூபனாகிய பரமேசுரன் கிரஹிக்கக்கூடாததையே புலன்களால் அறியக்கூடாத ஆத்மசொரூபத்தை கிரகிக்கக்கூடாததால் = அங்ஙனமே இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாததன்சொ

ருத்தால். வாயுவை=பிராணன்முதலியவற்றை- வாயுவையுடை யதால் = வாயுவுக்கு அதிட்டாதாவாயுள்ள பிராணநாத னுருத்திரமூர்த்தியால். சோமனை=குறித்தலட்சணமுடையஉ மாபதியை ஸௌம்மியத்தால் அம்மூர்த்தியில் அடக்கிய திரு வருளால், தன்தேஜஸ்ஸால் = எல்லாப்பொருள்களுக்கு முயிர்சேர க்கும் தனது ஸ்வரூபத்தால்: விழுங்குகின்றது = வியாபிக் கின்றது அதன்மயமாகின்றது. அங்ஙனம் குறித்தமுறையை எல் லாவற்றையும் = எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையும் ஒடுக்கிக்கொள்ளும் = தம்மிடம் லயிக்க எஞ்சிநிற்கும், மஹாக்கிராஸமாகிய சர்வப்பிரப ஞ்ச சம்ஹாரமூர்த்தி கொண்டருளிய ஸ்வாஹாக்ராஸாய ஸாம்விதைதம் = பிரபஞ்சமொடுங்குமிடமாய் உள்ளவன்சிவ ன்அத்வைதம் என்று சுருதிகூறிய இலக்கணமுடைய அதற்கு= அர்த்தப்பிரணவசொரூபமாகிய பிரம்மத்திற்கு. நமஸ்காரம் = யா ம்செய்யும் வழிபாடெல்லாம். ஜீவன் பிராணன் சோமன் இந்தரு வனும் பிரணவத்தையுபாஸிக்கவேண்டுமென ஏற்பட்டமையால் பிரணவமேஜட ஜீவேசுவரசொரூபமென்றும், அஃதேஎல்லாவற் றையும்வியாபித்துநிற்கின்றதென்றமையால்அதுவே எல்லாவற்றிற் கும் நிமித்தோபாதானமென்றும், அதனிடத்தே எல்லாம்க ற்பிதமென்றும், அதனிடத்தே எல்லாம் லயிக்குமென்றும், நிரூபி க்கப்பட்டதாயிற்று- இதனால் பிரம்மம் மகாக்கிராஸமென்றது "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதந: | ம்ருத்யுர்யஸ் யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:" = எவனுக்கு பிரம் மமும்க்ஷத்திரமும் அன்னமாகும், மிருத்தியு எவனுக்கு வியஞ்சன மாகும் அவனையாருள்ளவனையாரறிவான்" என்றசுருதியும் "அத்தா சராசரக்ரஹணாத் = விழுங்குபவன்சராசரத்தைவிழுங் குதலால்" என்றசூத்திரமும் இதனைநமூவப்பட்டதென்க-

அவதாரிகை

ஓயாது தன்இதயத்தில்பிராணனுடன் அபின்னமாகிய பிரண வம் உபாஸிக்கத்தக்கதென நிரூபிக்கின்றார்,

ஹ்ருதிஸ்தா தேவதா: ஸர்வா:
ஹ்ருதி ப்ராணா: ப்ரதிஷ்டிதா: |

ஹ்ருதி த்வமஸி யோ நித்யம்
திஸ்ரோ மாத்ரா: பரஸ்து ஸ:

(இ—ள்) இதயத்திலே தேவதைகள் எல்லோருமுள்ளவர். இதயத்திலேதான் பிராணன்களிருக்கின்றன. எந்நீ இதயத்திலே நித்தியமாய் இருக்கின்றாய் அந்தநீ மூன்றுமாத்திரைகளையும் கடந்துநின்றவன். எ—று

(வி—ரை) இம்மந்திரம் அனேகமாய் பிரம்மோபநிடதத்தில் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருப்பினும் இங்கு சிலசொற்கள் அதிகமாயிருப்பதாலும் வேறுபட்டிருப்பதாலும் சிறிதுவியாக்கியானம்செய்கின்றோம் எங்ஙனம்தேவதைகள் இதயத்துளோர் பிரம்மத்தினிடத்து மனத்தாலேயே கற்பிக்கப்பட்டனர் இதயத்திலே பிராணங்களுளஸங்கற்பத்தினாலே அவைகளுமிருதயத்திற்சேருகின்றன உத்திரகாமனாயுள்ளவன் சங்கற்பிக்குமசங்கற்பமே பரம்பரையில் ஜகத்காரணமாதலால் அவ்விதசங்கற்பங்கள்தோன்றுவதற்கு பிராணமுதலிய அசேதனங்கள் காரணமன்றாதலின் இதயத்துள்ள ஆன்மசைதன்னியமே அங்ஙனமாயுளதெனவும், அதுவேபிரம்மரூபமாமெனவும் எந்நீஎன்பதாதிவாக்கியங்களால் நிரூபிக்கின்றார் மும்மாத்திரைகளையும் கடந்தவன் அதாவது நான்காவது அரைமாத்திரையாகிய நாதசூக்ஷுமாவஸ்தா ஸ்வரூபமுள்ளவன் இதனையே த்ரயீம் திஸ்ரோ வ்ருத்தீஸ்த்ரிபுவநமதோ த்ரீநபிஸுராந் அகாராத்யைர்வர்ணைஸ்த்ரிபிரபிதத்தீர்ணவிக்ருதி | துரீயந்தே தாம த்வநிபிரவருந்தாநமணுபி: ஸமஸ்தம் வ்யஸ்தம் த்வாம் ஶரணத க்ருணாத்யோமிதி பதம் || மூன்றுவேதங்களையும் மூன்று விருத்திகளையும் மூன்றுபுவனங்களையும் மூன்றுதேவர்களையும் அகாரமுதலியவர்ணங்களால் நிரூபித்து அணுக்களாகியதொனிகளென்ற நாதசூக்ஷுமாவத்தை நிலைபெற்றஉனது துரிய சொரூபத்தை பிரிந்தும் பிரியாமலுமுள்ளபிரணவம் நிரூபிக்கின்றதென்று ஆசிரியபுஷ்பதந்தரும் நிரூபித்தார்

அவதாரிகை

மேலே அதனை போதிக்கின்றார்

தஸ்யோத்தரத꞉ ஶிரோ தக்ஷிணத꞉ பாத꞉ |

(இ—ள்) அந்தஓங்காரத்துக்கு வடபுறம்சிரம் தென்புறம் கால்.

(வி—ரை) அந்த ஓங்காரத்துக்கு = ஓங்காரமென்றுநிரூபிக்கப்பட்ட பரமசிவமூர்த்திக்கு; இடதுபுறத்தில் = நிவிருத்திமார்க்கத்தில்; சிரசு = அதாவது பிரணவத்தின் சரமமாத்திரையாகிய மகாரம் ருத்திரசொரூபமாதலாலும் அவர்ஞானசாரியராதலாலும், அவன் நிரூபிக்கும் அந்தப்பாதம் தலையெனப்பட்டது. தென்புறத்தில = பிரவிர்த்திமார்க்கத்தில்; பாதம் = ஆரம்பம். அதுவேஅடியென உபசரிக்கப்பட்டது. அவையாவன; அகாரஉகாரங்களென்ற பிரம்மவிஷ்ணுக்களாம்.

அவதரணிகை

இனி மேற்கண்ட பிரணவசொரூபனாகிய பரமாத்துமாவின் திவ்யநாமதேயங்களையே “ஓங்காரஶ்சஜிஹ்வயேயஆநம் | ஶ்ருணீயேவிகேவலப்ரகாஶரூபநாமே |” = நாக்கால் அடையப்பட்டவனே என்றுமொழியற்க; பிரகாசமுள்ள உருத்திரநாமதேயத்தைக் கிரகிப்போம் என்று சங்கிதைகளில் அதர்வணம் ரிக்குமுதலியவற்றால் கிரகிக்கப்படுதலால் ஓங்காரம் முதலியசிவநாமங்களின் பஞ்சருத்திரங்களிலொன்றான இவ்வுபநிடதத்திலும் ஒருவாறு சுருக்கி நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ ஓங்காரோ ய ஓங்கார꞉

ஸ ப்ரணவோ ய꞉ ப்ரணவ꞉

ஸ ஸர்வவ்யாபீ ய꞉ ஸர்வவ்யாபீ

ஸோ(அ)நந்தோ யோ(அ)நந்த꞉

தத்தாரம் யத்தாரம்

தத்ஸூக்ஷ்மம் யத்ஸூக்ஷ்மம்

தச்சுக்லம் யச்சுக்லம்

தத்வைத்யுதம் யத்வைத்யுதம்

ஸர்வவ்யாபி...

(இ—ள்) அவன் ஓங்காரன், எவன் ஓங்காரன்? அவன் பிரணவன் எவன் பிரணவன்; அவன் ஸர்வவியாபி, எவன் ஸர்வவியாபி? அவன் அனந்தன் எவன் அனந்தன், அது தாரம் எது தாரம் அது சூக்குமம் எது சூக்கும். அது சுக்கிலம் எது சுக்கிலம் அது வைத்தியுதம் எது வைத்தியுதம் அது பரம்பிரம்மம் என்று. எவன் ஏகன் அவன் ஏகனுன ருத்திரன். அவன் ஈசானன். அவன் பகவான். அவன் மஹேசுவரன் அவன் மஹாதேவனென்று. எ—து

(வி—ரை) ஓங்காரம் பிரணவம் ஸர்வவியாபீ அனந்தன் தாரன் சூக்குமன் சுக்கிலன் வைத்யுதன் பரம்பிரம்மம் என்றசொற்களுக்கும், ஏகன் ஏகருத்திரன் ஈசானன் பகவான் மஹேசுவரன் மஹாதேவன் என்ற சொற்களுக்கும், பொருளொற்றுமையைக் காட்டவே இச்சொற்றொடர் சேர்ந்ததென்க.

அவதரணிகை

மேற்கண்டபெயர்களுக்கு வினவிடை முறையாய்ப்பொருள் விரிக்கின்றார்.

ஸ்யஸ்மாதுச்யத ஓங்கார:
...
... ஓங்கார: என்று

(இ—ள்) எதனால் ஓங்காரமெனச் சொல்லப்படுகிறது. எதனை உச்சரித்தவுடன் எல்லாசரீரத்தையும் உயர்த்துகின்றது அதனால்ஓங்காரமெனச் சொல்லப்படுகின்றது

(வி—ரை) இங்கு வாசகமாகிய பிரணவத்துக்கொன்பது பெயர்களும் வாச்சியமாகிய பரமேசுவரனுக்கு நாமதேயங்களும், ஆக ஓங்காரம்முதல் மஹாதேவனீருகப்பதினைந்து வாசகத்திலும் வாச்சியத்திலும் ஔபசாரமாகவமைந்த பதினைந்து ரஸங்களின் பெயரே இதுதான் என்பது ரகசியம். பதினைந்து ரஸங்களின் சொரூபமும் மகாரசூனிய பராமாத்துமாவின்சொரூபமும்கொப்போபனிடத வியாக்கியானத்தில் விரிவாய்நிரூபிக்கப்பட்டது. அதனையே இங்குவருவித்துக்கொள்ள. அப்பதினைந்து சொற்களில் முதலில் ஓங்காரத்தின் பொருளைக்குறிக்கின்றார் உச்சரித்தவுடன் = மந்திரமாதலால் உச்சாரணம் செய்தவுடன். எல்லாச்சரீரத்தையும் = ஸ்தூலம் சூக்குமம் காரணமென்ற மூன்றுசரீரங்களையும், சரீரமென்றசொல் சரீரத்தையபிமானிக்குஞ்சீவன்னியத்தைக்குறிப்பது. உயர்த்துகின்றது = பிரகிருதிமண்டலத்தின் மேல்செலுத்துகின்றது. இவைகள் பகுதிவிகுதிஇடைநிலைகளால் கிடைக்காப்பொருளாயினும், அவற்றை ஆ, ஊ, உம்என்று பிரித்து ஆவென்பது ஆன்மாவைக்குறிப்பதாகவும், ஊஎன்பது ஊர்த்துவகதியைக்குறிப்பதாகவும், உம்என்பதுதொழிலைக்குறிப்பதாகவும், அடிமுடிகளைக்கொண்டு சொற்களைக்குறிக்கும் வேதலட்சணங்கொண்டொருவாறமைக்கலாம். இதை ஏகதேசக்கிரஹணமென்பார்கள். சொல்லப்படுகின்றது = "ஸதாஶிவோம் ஓங்காரவாச்யத்வேந நாமைகமுக்தம் ஹ்ரஸ்வம் ப்ரணவம் வ்ருணுதே தஸ்ய" = சதாசிவன் பிரணவம், ஓங்காரமென்ற வழியால் அடைகிறான்; அந்தப்பதத்தை உனக்குச் சுருக்கிச்சொல்லேன். ஓமென்பது" என்பதாதிபலவிடங்களில் பிரணவத்தால்பரமேசுவரன் குறிக்கப்பட்டமையாலென்க.

அவதரணிகை

இனிப் பிரணவமென்பதும் பரமசிவநாமதேயமென நிரூபிப்பார்ராய் முன்போலவே அதற்குவினவிடைகளைநிகழ்த்துகின்றார்.

அத கஸ்மாது₃ச்யதே ப்ரணவ:

யஸ்மாது₃ச்சார்யமாண ஏவ ... ௮ - ௯

ஜீவோபாஸ்யஸ்ஸர்வவேதஸ்ய

ஸாரம்ரஹஸ்யம்

யஜ்ஞேஷு ப்ராஹ்மணேப்ய:

ப்ரணாமயதி

தஸ்மாத் ப்ரணவ: ॥ என்று

(இ—ள்) இனியெதனாற் பிரணவமென்று சொல்லப்படுகிறான்? எதனால் உச்சரித்தமாத்திரையில் ரிக்கு, யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வாங்கிரங்கள் இவைகளையும் பிரம்மத்தையும் யஞ்ஞத்தில் பிராம்மணர்களுக்கு வணங்கச்செய்கின்றார். அதனாலேயே பிரணவனெனச்சொல்லப்படுகின்றார். எ-று

(வி—ரை) உச்சரித்தமாத்திரையில் = ஆசிரியனடிபணிந்து அவனுபதேசித்த முறையில் மேலேயேகமாத்திரம், துவிமாத்திரம் திரிமாத்திரம் என்று இவ்வுபநிடதமும் ஈசோபநிடதமும் நிரூபித்த வழி நிட்டைகூடி அப்பியசித்தாலென்பது கருத்து. ரிக்கு = ரிக்வேதம், யஜுஸ் = யஜுர்வேதம், ஸாமம் = ஸாமவேதம், அதர்வாங்கிரங்கள் = அதர்வணவேதம், பிரமம் = நான்கு வேதங்களுக்கும் பிரதிபாத்தியமான ஸவிசேஷ பரமேசுவர சொரூபம். வணங்கச்செய்கின்றான்: இப்பிரணவநிஷ்டனிடம் நினைத்தமாத்திரையில் சர்வவேதங்களும் முன்னிலைப்படுமாயினும், அவற்றின் சர்வவேதாந்தஸாரமறிந்த இவனுக்குப்பயன்யாதுமில்லைபற்றிபிராம்மணர்களுக்கு; யஞ்ஞத்தில் என்று விஷயம் குறிக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருபிரணவநிஷ்டன்யாகத்திலிருந்தால் அவ்விடத்துள்ள ஸமஸ்த ரித்துவிக்குகளுக்கும் கிரியைகள் யாதும் குறைவறநிறைவேறுமென்பது தாத்பரியம். இங்கரியபற்பாலது. — அகாரம் உகாரம் மகாரம் என்ற மூன்றுமாத்திரைகளால பூமிமுதலிய நான்குவியாஹிருதிகளையும் தொடர்ந்துசென்று நாதைகாம்பரதத்துடன் கூடிய காயத்திரியில் ஸர்வவேதங்களையும் பிரகாசம் செய்வித்து அவைகளை யஞ்ஞத்தில் பிரணாமதோபகரிக்கின்றது. யஞ்ஞமென்பது எல்லாக்கர்மங்களுக்கு முபலட்சகம் (குறிப்பு) மூலத்தில் 'ப்ரணாமயதி' என்பதற்கு வணங்கச்செய்கின்றது இலிக்கச்

செய்கின்றது என்பதிரண்டும் பொருளேயாதலால் சப்தமய அர்
த்தமய உபயபிரபஞ்சங்களும் அந்தந்தக்குரிய வேதவாக்கியங்களும்
தோற்றுவிக்கப்படுகின்றனவென்பதும் பொருளே. வேதங்கள் பி
ரணவத்தின் தன்மாத்திரத்திற்பிறந்துகன்மங்களைமட்டும் விதித்தி
ல. மற்று அவற்றின் பயனைக்கொடுக்கும் பரமேசுவரனது சொ
ரூபத்தையும் விரித்தனவாம். என்கின்றார்பிரம்மத்தையும் என்ப
தால். பிரம்மம் = சகுணமானமாயாசபளஸ்வரூபம். சுத்தபிரம்மத்
திற்கு கர்த்திருத்துவம்முதலியன அஸம்பாவிதமாதலால். 'நு,
(துதித்தல்) என்றதாதுவினிடத்திலிருந்து தோத்திரமென்றபொ
ருளில் 'நவ' என்றசொல்லுண்டாக அதனிடம் 'ப்ர' என்ற
வினைமுதல் முன்னிடைச்சொற்களிலொன்றான 'ப்ர' என்றஉபஸ
ர்க்கத்தைச்சேர்க்க 'ப்ரணவ' மென்றசொல்லமைந்தது. ரிக்கு
முதலிய ஸமஸ்தவேதங்களும் ஈச்சுரஸ்தோத்திரங்களாகையால்
அவைகள் ஈச்சுரப்பிரணவங்களாகின்றன. அதாவது வணக்கம்.
அவைகள் வணங்கச்செய்யப்படுகின்றனவென்றாலும் ஒலிக்கச்
செய்யப்படுகின்றனவென்றாலும், ஈசுவரஸ்தோத்திரங்களும்வே
த்திரத்கால திருப்தியடையும் ஈசன் திருமேனிகளாகிய தேவதா
மூர்த்திகளும் பிரணவதேவதைக்கு ஸ்வதந்திரமாமென்க. 'ப்ர
ணவம் ஹீஸ்வரம் வித்யாத் = பிரணவத்தையேஈச்சுரனென்றறி
யவேண்டும்.' என்று அனேக வேதபிரமாணங்களிலும் பிரணவத்
தை ஈச்சுவரனென்றே நிரூபித்திருக்கின்றமையால். அர்த்தமாத்
திரையெனப்படும் பிரணவத்தின் நான்காம்மாத்திரைக்கும் மா
ண்டூக்கியத்தில் 'ப்ரபஞ்சோபசமம் சிவமத்வைதம்
சதுர்த்தம் மன்யந்தே ஸ ஆத்மா ஸ விஜ்ஞேய: = பிரபஞ்சங்
களுக்கொடுக்குமிடமும் சாந்தனும் சிவனும் அத்துவைதனுமான
சிவனை சதுர்த்தமாத்திரையென்கின்றார்கள். அவனே ஆத்துமா
அவனே அறியற்பாலயன்'' என்று சிவாபேதம் நிரூபிக்கப்பட்டிரு
க்கின்றமையால்; அங்ஙனமேஅதே உபநிடதத்தில் 'அமாத்ரஸ்சது
ர்த்தோ(அ)வ்யவஹார்ய: ப்ரபஞ்சோபசம: சிவோ(அ)த்வைத:
மாத்திரைகடந்தவன். நான்காம்மாத்திரையின் பொருள்வியவஹா
ரங்கடந்து பிரபஞ்சமொழிந்து சாந்தமாய் அத்துவைதமாய்உள்ள
சிவன் என்னும் நிரூபிக்கப்பட்டமையால்'' என்க. யஞ்ஞாதிகர்ம

களிலே மூன்று வேதங்களுக்கும்விநியோகமிருத்தலால் அவ்வே தாந்தங்கள்பிரம்ம வேதமெனக்குறிக்கப்பட்டு அவை புலதாதாவானபரமேசுவரனை நிரூபிக்கும் உபநிஷத்துகளெனக்கொண்டு பிருமமத்தையும் எனபதற்கு வேதமுறைப்படி அமைந்தசாஸ்திரமுறைமைபற்றி உபநிடதங்களையென்னும்பொருள் கொள்ளல்லாம் இதனால் எல்லாவேதங்களும் எந்தப்பதத்தின் மகிமையைநிரூபிக்கின்றன, என்றுதொடங்கிய அநேக வேதவாக்கியங்கள் ஒருங்கு உபசங்கரிக்கப்பட்டு பிரமரூபனாக பரமேசுவரனை புரஸ்கிக்கவேண்டுமென முடிவுரை கூறியதாயிற்று.

அவதாரணிகை

இனி ஸர்வவியாபி பதார்த்த நிரூபணம்செய்கின்றார்-

க்ஷீரம் ஸர்பிரிவாபிதம் ஸர்வவ்யாபி
யதாத்மா ஸர்வகாரணம்
ஸர்வாந் லோகாந் வ்யாப்நோதி
ஸ்நேஹோ யதா பயஸி
தாம் தமேவம் ஓம் ஏஷ வேதாநாம்
ஸர்வம் வ்யாப்நோதி க்ஷீரேணாஜ்யமிவாத்மா

(இ—ள்) இனியெதனால் ஸர்வவியாபியெனப்படுகின்றான் எதனையுச்சரித்தமாத்திரையில் எல்லாவுலகங்களையும் வியாபிக்கின்றான் சிநேகமானதுமாமசபிண்டத்தை(வியாபித்தால்)போல சாரதமூலமாய் ஓதநாபுர புரோதமாயும் உட்பிரவேசித்து எல்லாவற்றிற்கும் மிஞ்சியிருப்பவன் அதனால் ஸர்வவியாபியெனப்படுகின்றான் ௭—து.

(வி—ரை) உச்சரித்தமாத்திரையிலென்பது முன்போல் எல்லாவுலகங்களையும் வியாபிக்கின்றானென்பது காரணப்பொருள் விரிவு. ஸ்நேஹமென்பது எண்ணெய் அல்லது ரசதாது மாம்ச பிண்டத்தை (மூலத்தில் பலலபிண்டத்தை) எண்ணெய்க்குமாம்சமாயுளது திலமாதலால் அவற்றேயாதல் உள்ளபடிரசதாதுவாதல்

ஸமஸ்தமாம்சங்களும் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் இருவகையும் பொருள்கொள்ளலாம் எவ்வழியாலும் ஈசன் அந்தர்யாமியும் அதிஷ்டாதாவும் என்றுசொல்லப்பட்டது. மேல் சாந்தமூலமாய்என்பதாதியால் ஸர்வோபாதானத்வரூப அதிட்டானத்தைக் காட்டுகின்றார். சாந்தமூலம் = சாந்தமாய் உள்ள ஒடுங்கும் பிரபஞ்சங்களுக்குமூலம் இடமாயுள்ளது. அங்ஙனமாதல் ஸமஸ்தமானபிரபஞ்சங்களுக்கு உபாதானநிமித்தங்கள் ஒருபொருளேயென்றாயினசாந்தரூபம்என்றபடாத்திலோ. சுத்தபிரம்மரூபனென்பதுபொருள் ஓதமும் ப்ரோதமும் என்பது ஓர்ஆடைக்கு நூலானது குறுக்கும்நெடுக்குமே பிரவேசித்து ஆடையை நிலைநிறுவித்தற்போல பிரம்மம் தம்முட்டாமே பலவகைப்பட்டு உலகத்தை நிலைநிறுவிக்கின்றதாயிற்று. எல்லாவற்றிற்கும் மிஞ்சிநிற்பவன் = பிரமாதாக்களகாணும் உலகத்துக்குமேலும் உள்ளது பிரம்மமேயாம். அதனாலென்பதாதி உபசங்காரவாக்கியம். இதனால் காரண ஸவிசேஷபிரம்மலட்சணம் ஒருவாறு விரிக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை

இனி அனந்தபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்.

अथ कस्मादुच्यतेऽनन्तम्
यस्मादुच्चार्यमाणमेव
तिर्यगूर्ध्वमधस्तात्
चास्यान्तो नोपलभ्यते
तस्मादुच्यतेऽनन्तम्

(இ—ள்] இனியெதனாலனந்தனெனப்படுவான் எதனாலுச்சரித்தமாத்திரையில் ஆதியந்தங்களை குறுக்குநெடுக்கு உயர்வு தாழ்வுமுதலிய எவ்வளவைகளிலுமடங்கான் அதனாலனந்தனெனப்படுவன்.

(வி—ரை) உச்சரித்தமாத்திரையில் என்பது முதலானது முன்போல் ஆதியந்தங்களை = இதனால் காலத்தாலுள்ள அள

வைகடந்தது இம்மூர்த்தியாமென்றாயிற்று. குறுக்குநெடுக்குப் தாழ்வுயர்வு இடத்தாற்சம்பவிக்கக்கூடும் அளவைகளைக்குறித் தது. இவ்வுபநிடதத்தின் துவக்கத்திற்றானே அஹமேக: ப்ரதமமாஸம் வர்த்தாமி ச பவிஷ்யாமி ச நான்ய: கஶ்சின் மத்தோ வ்யதிரிக்த: நானொருவன் ஆதியிலிருந்தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன் என்றும் இவனே மேலும் கீழும் இடையிலும் எங்குமுளியான் என்று வேறுஉபநிடதங்களிலும் காணப்படுகிறபடியால் தேசம் காலம் வஸ்து என்னும் மூன்று வகையளவைகளையும் கடந்ததென்பது இதன் முடிந்தபொருள் யஸ்மாத் நாயிதாவ்ருக்ஷ: ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம = யாவனிவன்னுக்தன் அவ்யக்தன் ஸத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரம்மம் என்பதாதிபலவகை வேதவாக்கியங்களிதனூற்றப்படுகிறது இதனுள் வேதாந்தப்ரசங்களில் அனந்தனென்னும் சொல்லுக்கு 'நாராயணனே பொருளென சித்தாந்திகள் கொண்ட அபிமானம் பிறந்ததெனவறிக.

அவதாரணிகை

இனியவனே தாரகனென நிரூபிக்கின்றார்.

அதோக்ஷஸ்வரூபேத தாரம்
யஸ்மாதுச்சார்யமாணைவ
கர்ப்பஜந்மஜராமரண
ஸம்ஸாரமஹதோ பயாத் ஸந்தாரயதி
தஸ்மாதுச்யதே தாரம்

(இ—ள்) இனியெதனால் தாரமெனப்படுவான் எதனுலுச்சரிக்குமாத்திரையில் கெர்ப்பம்ஜன்மம்ஜரைமரணமென்னு ஸம்ஸாரமஹாபயத்தினின்று தாரணஞ் செய்வான் அதனால் தாரமெனப்படுவான்.

(வி—ரை) கெர்ப்பம் = கருவிலமைதல் ஜன்மம் = பிறத்தல் ஜரை = பலஉலகச்சரீரமாக்ஷயத்தையடைதல் மரணம் = இச்சரீரத்தை விடு

வதுமுதல் அனுபவிக்கும் நரகயாதனுகிகள். இதுவே சம்சாரமஹாபயமாம். நிருக- ராமதபனம் முதலிய உபநிடதங்களில் தாரம் என்றபதத்திற்கு காரணப்பொருள் இவ்விதமே காட்டப்பட்டது அதுவே இங்கு அனுவதிக்கப்பட்டது- அவ்வுபநிடதங்களுக்கெல்லாம் பிரணவத்தின் நாமதேயங்களை நிரூபித்தலில் ஐதம்பரியம் இன்மையால் பிரணவத்தின் நாமதேயங்களை நிரூபிக்கவந்த இப்பிரகரணம் அவ்வுபநிடதங்களையெல்லாமனுவதித்து தாரம் என்றபதத்திற்குப் பொருளாக ஸாக்ஷாத் பரமேசுவரனையே [illegible] துணிந்தோதிய தென்க. உச்சரித்தமாத்திரையிலென்பது முன்போல் ஸம்ஸாரமென்னும் சொல் அகந்தைமமதைகளுக்கிடமான சரீரம் புத்திரன் மித்திரன் களத்திரம் கிருஹம் முதலியவற்றையும் குறிப்பதாம். இதனால் புனர்ஜன்னம் உண்டாகாதுகாக்கும் புண்ணியமூர்த்தியே பிரணவப்பொருளாமென்றேறப்பட்டது, ‹[illegible] = பிறக்காதவனென்றே பயந்தவனொருவன் வழிபடுகிறான் ஒ ருத்திரஉனது தென்முகத்தை அதனால் நித்தியமும் காப்பாயாக” என்று சுவேதாசுவதரம் அருளியசித்தாந்தமும் ‹[illegible]› என்றுதைத்திரியம் அருளிச்செய்தரகசியமும் தழுவப்பட்டது. இதனால் அவிமுக்தஜாபாலத்தில் [illegible] = ருத்திரன் தாரகமாகியபிரம்மத்தை உபதேசிக்கின்றார் என்றுகண்டிருக்கிறவசனம் ஸ்பஷ்டமாய் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது பிரணவத்தைத்தவிர வனையப்பொருள்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் சம்பவிக்காதாகையால் ராமநாம அஷ்டாக்ஷரங்களை ராமதபனதாரஸார உபநிடதங்களில் தாரகமென்று நிரூபித்தது கௌணமும் ஸ்துதிரூபமுமென்று துணிந்திடுக. அதன் பொருத்தத்தை அவ்வவ்வுபனிடதத்தில் எம் முறையில் காண்க.

அவதாரணிகை

இனிருக்கும்பதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்,

[illegible]

[illegible]

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌵
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂

(இ—ள்) இனியெதனால் சூக்குமமெனப்படுவானெதனாலுச்சரித்தமாத்திரையில் சூக்குமனாய்ப் பரசரீரங்களையெல்லாம் அதிஷ்டிக்கின்றான் அதனால்சூக்குமமெனப்படுகின்றான் (எ—று)

(வி—ரை) உச்சரித்தமாத்திரையில்=விசேஷசிந்தைசெய்த மாத்திரையில் என்றபொருள்பிரகரணத்துக்கேற்றவாறுகொள்ள வேண்டியது. சூக்குமனாகி=இந்திரியங்களுக்குப்புலப்படாத நிலைமையடைந்து. அதாவது இந்திரியங்களுக்குப்புலப்படத்தக்கபொருள்களுக்கு அத்தியந்த விலக்ஷணரூபனாய் முன்னே திருசியரூபனாய்த்தோன்றின பரமேசுவரன் பிறகுபிரத்தியக்கு ரூபனாய் பரசரீரங்களை=உத்தமாதமங்களாகிய தேவமர்த்தியாதி பரமோத்தமங்களாகிய பிரம்மவிஷ்ணுருத்திராதிசரீரங்களை; அதிட்டிக்கிறான்=பிரத்தியகபேதத்தால் வியாபிக்கின்றான் = ஓயாதப்பியசிக்கின்றவனுக்கு ஸர்வதிருசிய விலக்ஷணப் பிரத்தியகாத்துமரூபனாய் ஸர்வசரீராதிஷ்டாதிருசைதன்னியரூபனாய்த்தோன்றுவதால் சூக்குமனெனப்படுகின்றானென்பதுமுடிவு.

அவதாரணிகை

இனி சுக்கிலபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்.

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌵
𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌚
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 எ—று

(இ—ள்) இனியெதனால் சுக்கிலமெனப்படுவானெதனாலுச்சரித்தமாத்திரையில் திரவமாய் மற்றவற்றையும் வயிக்கச்செய்வான் அதனாற்சுக்கிலமெனப்படுவான். எ—று

(வி—ரை) திரவமாய் = இளகியவஸ்துவைப்போல் அதாவது ஒருபொருளின்கண்ணே இச்சையுள்ளதைப்போல் தோன்றிவயிக்கச்செய்வான் தம்முள்ளே பிறப்பொருள்களையுமேற்று தன்மயமாக்கித் தாமுள்பட சொரூபத்தில் நிற்பான். கற்பூரத்தினிடத்தே பிறந்தசோதி கற்பூரத்தைஸம்ஹரித்து தான்சொரூபத்தில் ஒருங்குவதுபோல் சங்கற்பத்தாலுலகத்தைகற்பித்து சங்கற்பத்தையும் நசிப்பித்து சொரூபமாய்தங்கிநிற்பது சுக்கிலமாம். உபாஸ்தியிலும் பலவிதமூர்த்திகளாய் முன்தோன்றி சொரூபமாத்திரையாய் மிஞ்சிஸத்தாமாத்திரையாய் உபாஸகன் உபாஸியம் உபாஸ்தியென்ற திரிபுடியும் ஒழிந்து அத்வைதமாய் நிற்குமவஸ்தையும் இதனால் தழுவப்பட்டது.

அவதரணிகை

இனிவைத்தியுதபதத்துக்குப்பொருள்கூறுகின்றார்.

அத கஸ்மாதுச்யதே வைத்யுதம்
யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவ
மஹதி தமஸி ஸர்வம் ஶரீரம்
வித்யோதயதி தஸ்மாதுச்யதே வைத்யுதம் (எ-று

(இ—ள்) இனியெதனால்வைத்தியுதம்எனப்படுகின்றான் எதனாலஉச்சரித்தமாத்திரையில் பெருத்தஇருட்டில் எல்லாச்சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றான்- அதனால வைத்தியுதமெனப்படுகின்றான். எ—று

(வி—ரை) பெருத்தகோர்இருட்டில்அவித்தையாகியபெருத்த அனாதியஞானத்தில் எல்லாச்சரீரத்தையும் ஈண்டுசரீரமென்றது எல்லாப்பிரபஞ்சத்திற்கு மாகுபெயராய் நின்றதுஆகவேஎல்லாப்பிரபஞ்சத்தையுமென்பதுபொருள். பிரகாசிப்பிக்கின்றார் = பிரகாசமெனப்படும சைதன்னியரூடமாகியசொரூபத்தால் உலகத்தையெல்லாம் விளங்கச் செய்கின்றாரென்பது தாத்பரியம் இதனாலேயே வைத்தியுதமென்ப்படுகின்றாரென்பதுகருத்து மற்றையதேயுக்களைக்காட்டிலும் மின்னல் அதிகவேகம்பொருந்தியதாதலால் அதனைஈசனுக்கொப்பாயெடுத்தது.எப்படிஉலகத்தில்மி

ன்னல்ஒரேகணப்பொழுதில் இருளையெல்லாம் விலக்குகின்றமதா அப்படி பிரம்மஞானமாது உலகவிருளை விலக்குமென்பது பொருள். ஆதலாற்றான் தஹரவித்தைகளில் மின்னற்கொடிபோன்றாசனைத்தியானிக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது;

அவதாரணிகை

இனிரபரப்பிரமமென்னும்பதத்தைவிரிக்கின்றார்.

[illegible]

(இ—ள்) இனிஎதனாற்பரபிரம்மமெனப்படுகின்றான் எதனால்உச்சரிதமாத்திரையில் தானும்விருத்தியடைந்து (உச்சரிப்பவனையும)விர்த்தியடையச்செய்கின்றார் அதனால்பப்பிரம்மமெனப்படுகின்றார்

என்பது

(வி—ரை) விருத்தியடைகின்றார் = குடத்துக்குட்பட்ட ஓர்தீபம் குடமுடைந்தால் விருத்தியடைவதுபோலத் தோன்றுவதுபோல் பிரணவோபாஸகனும் உபாஸிக்குமுன்னர் அளவிலடங்கினவனைப்போலகப்பட்டாலும் பிரணவோபாஸனபலத்தால் ஸ்வரூபஞானமுண்டாகி எல்லாவற்றையும் வியாபிப்பானென்பதுஇதன்முடிந்தகருத்து;பரப்பிரம்மமென்றசொல்விசேஷணத்துடன்கூடியகாமதேயம் பரமென்பதுவிசேஷணம்பிரம்மமென்பது விசேஷியம். அதர்வசிரோபநிஷத்தில் தனித்தப்பிரம்ம சப்தமே பரமேசுவரனது திருநாமமாக நிரூபிக்கப்படுகின்றது ஆகையால பிரம்மம் ,பரப்பிரம்மம் இரண்டுபதங்களும் பரமேசுவரனிடத்தில் ரூடமென்பது வேதசம்மதமாய்முடிந்தது.

அவதாரணிகை

இங்ஙனம் பிரணவத்தில்,பெயர்களை வாசகத்தினபேதத்தவாச்சியத்தினிடம் நித்தியம் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டியதற்காகவாசகத்தின் பெயரை ஒருவாறு வாச்சியமின்றி

மாகவாச்சியனாகிய சிவ்னிடத்துப்பிரசித்தமான சில்நாமதேயங்களையும் வாசகத்திற்சேர்த்து முன்னர் பிரதிஞ்ஞைசெய்தபடி நிரூபிக்கத்தொடங்குகின்றார்.

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌕𑌃
𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿
𑌅𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌯𑌤𑌿 என்று

(இ—ள்) இனியேதனாலேகனென்னப்படுவானெவனெல்லாவுலகங்களையும் தம்முளொடுக்கிக்கொள்ளுகிறானெப்பொழுதும்சிருஷ்டிக்கின்றான் சங்கரிக்கின்றான் காக்கின்றான் அதனாலேயேயொருவனெனப்படுகின்றான் எ—று.

(வி—ரை) இதனிடத்து பரமேசுவரனுக்குள்தடஸ்த லக்ஷணம் குறிக்கப்படுகின்றது எல்லாவுலகங்களையும் என்பதாதியால், எல்லாவுலகங்கள் = திருசியப்பிரபஞ்சசாமானியம் தம்முளொடுக்கிக்கொள்வான் பூர்வப்பிரளயத்தின் இறுதியில் [என்பது பொருள். சிருஷ்டிக்கின்றான் = மீண்டும் அவ்வவ்வான்மாக்களின் கன்மங்களுக்கேற்றவாறு தனுகரணாதிகளைக் கொடுக்கின்றான் இதனால்நான்குதொழில்கள் சொல்லப்பட்டன இது ஐந்தாவது தொழிலுக்கு மூபலக்கணமே இதனால் பஞ்சகிருத்தியம் செய்பவன் ஏகனென்றாயிற்று.

அவதரணிகை

இனி ஏகருத்திரபதார்த்தத்தைக் குறிக்கின்றார்.

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃
𑌏𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇𑌃 ।

ய இமாம்ல்லோகாநீஶத ஈஶநீபி:
ஜநநீபி:
ப்ரத்யங் ஜநாஸ்திஷ்டதி ஸஞ்சுகோசாந்தகாலே
ஸம்ஸ்ருஜ்ய விஶ்வா புவநாநி கோப்தா
தஸ்மாதுச்யத ஏகோ ருத்ர: ௭-ஐ

(இ—ள்) இனியெதனால் ஏகருத்திரனெனப்படுகின்றான் ஒருவனே உருத்திரன் அத்துவிதீயனாய் நின்றான். எவன் இந்தஉலகங்களை ஈசனிகளாலும் ஜநனிகளாலும் ஆளுகின்றான் ஜனங்களில் பிரத்தியக்ரூபனாய் இருக்கின்றான் அந்தகாலத்தில் ஸம்ஹரிக்கின்றான் ஸமஸ்தவுலகங்களையும்சேர்த்துரட்சிக்கின்றான். அதனாலேகருத்திரனெனப்படுகின்றான்.

(வி—ரை) ஏகருத்திரனென்றசொல்லுக்குப் பொருளுரைக்கவந்தஇச்சுருதி "ஏக ஏவ ருத்ர: ஒருவனே உருத்திரன் ய இமாம்ல்லோகாந் = எவன் இந்தஉலகங்களை ப்ரத்யங் ஜநா: = ஜனங்களுக்குள் பிரத்தியகாத்மா என்பதாதி மந்திரங்களையே பிரமாணமாக எடுத்தமையால் ஈசனது மஹாத்துவம் எல்லா வேதங்களுக்கும் ஸம்மதமெனமுடிந்தது ஒருவனே ஸஜாதீயவிஜாதீயனில்லாதவன். ருத்திரன் பரமேசுவரன் அத்துவிதியனாய் = சுகதபேதஹீனனாய் நின்றான் = தமது சொரூபத்தை வெளிப்படுத்தினான் இம்மந்திரத்தால் பரமேசுவரன் ஆதிசர்க்ககாலத்திலுள்ளவனென்றேற்பட்டது இரண்டாம் மந்திரம் சிருஷ்டிஸ்திதி கர்த்திருத்துவத்தைக்குறிக்கின்றது ஈசனிகளாலும்ஜனனிகளாலும் = உலகத்தைரட்சித்தற்குரிய சக்திகளாலும் உலகத்தையுண்டாக்குவதற்குரிய சக்திகளாலும் ஆளுகின்றான் = காக்கின்றான் இதனால்சிருஷ்டிஸ்திதிகர்த்துருத்துவங்கூறப்பட்டது. தன்னால்சிருஷ்டிக்கப்பட்டபொருள்களின் கண்தானே உட்பிரவேசிததானென்பதைக்குறிக்கின்றது மூன்றாம்மந்திரம் ஜனங்களில் என்பதாதியால் ஜனங்களில் = பிராணிகளில் பிரத்யக்ரூபனாய் = ஜீவசொரூபனாய் இருக்கின்றான் = பிரகாசிக்கின்றான் மேல்சங்காரசக்தியைக்குறிக்கின்றார் அந்தகாலத்திலென்பதால் அந்தகாலத்தில் = மஹாசங்காரகாலத

திலஸம்ஹரிக்கின்றான் = தம்முள்தாமேவற்றுக்கொள்ளுகின்றான்பி றகுபிரளயகாலத்தின் இலக்கணத்தைக்குறிக்கின்றார் ஸமஸ்தவுல கங்களையுமென்பதாறியால் ஸமஸ்தவுலகங்களையும் சேர்த்துரட்சி க்கின்றான் = தம்முளொடுக்கி இளைப்பாற்றுகின்றான் மேற்குறி த்தகாரணங்களால் வேதஸம்மதமாய் தடஸ்தலட்சணம்பெற்றி ருத்தலால் பரமேசுவரன் ஏகருத்திரனெனப்படுவான் என்றுவ ற்பட்டது ஏகனென்றும்ருத்திரனென்றும் பரமேசுவரனுக்குவெ வ்வேறுபெயர்களிருந்தபோதிலும் 'ஸாராஸக்த்த: விஷ்வஹூதேவா: அஷிப்யுக்ரு: அஜவனகவாஸ்,' என்டதாதிகளைப்போல விசே டிணத்துடன்கூடி இருசொற்களால் அமைந்த ஒருசிவநாம மேஇஃதாம்.

அவதரணிகை

இனிஈசானபதார்த்தத்தை உரைக்கின்றார்

அத கஸ்மாதுச்யத ஈசாந:
ய: ஸர்வாந்லோகாநீசத ஈசநீபி:
அபிஸ்வா சூர நோநுமோ
துக்தாஇவ தேநவ:
ஈசாநமஸ்ய ஜகத: ஸ்வர்த்ருசம்
ஈசாநமிந்த்ர தஸ்துஷ:
தஸ்மாதுச்யத ஈசாந: எ—று

(இ—ள்) இனியெதனால் ஈசானனெனப்படுகின்றான் எவ ன் இந்தலோகங்களை ஈசனிகளும் ஜனனிகளுமானபரமசக் திகளால் ஆளுகின்றான்,,ஓய்சூர பாலில்லாப்பசுக்களைப்போ ல் இவ்வுலகத்திற்கு நாதனும் சுவர்க்கத்தைக்காட்டுபவனும் உள்ளதற்கு இந்திரனுமான ஈசானனைத்தோத்திரம் செய்கி ன்றோம் ஆதலாலீசானனெனப்படுகின்றான் எ—து

(வி—ரை) ஈசானனென்னும் சொல்லுக்கு வியாக்கியானமா யிரண்டுமந்திரங்களையெடுத்தார் அவற்றில் ஒன்றுகர்மகாண்டத்

திலும் ஒன்றுஞானகாண்டத்திலும் எடுபட்டது எவன் இந்த லோகங்களையென்றமந்திரம் உபநிஷத்காண்டத்தில் உள்ளது. முன்னரேவியாக்கியானம்செய்யப்பட்டது இரண்டாம்மந்திரத்திற்குப் பொருளுரைப்பாம் ஒய்ரூர அவித்தியாஸம் ஹாரஸமர்த்த பாவில்லாப்பசுக்களைப்போல் = பாலுள்ளபசுக்களாயின் அதனை கோபாலன காப்பாற்றுவதுவழக்கம் பாலில்லாப்பசுக்களாயின் அவைகருணையால் இரட்சிக்கத்தக்கவை ஆகவேபிரயோஜனமில்லாத யாங்கள் உம்மைத்துதிப்பினும்நீர்கருணையால் எம்மையாளுவீரென்று பிரார்த்திப்பது இதன்கருத்து இவ்வுலகத்திற்கு = யாம்காணுமுலகத்திற்கு (அதாவது பூமிக்கு) நாதன் = ஏகேசுவரன் சுவர்க்கத்தைக்காட்டுபவனை ஸத்கர்மங்களைச்செய்பவர்களுக்கு உத்தமலோகத்தை யளிப்பவனை „ உள்ளதற்கு ஸமஸ்த பிரபஞ்சங்களுக்கும் இந்திரன் பரமேசுவரன் அதிபதி ஆகிய ஈசானனை ஈசானச்சொற்பொருளாய் எல்லாவேதங்களிலும் வழங்கும் பரமனை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றோம் = துதிக்கின்றோம் (என்பது)இதனால் தானொழிந்தமற்றயப்பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாம் பந்தமோட்சங்களையளிக்கும் ஸர்வசொதந்திரனை ஈசானன் இவனே யென்பது வேதத்தின் கருத்து

அவதரணிகை

இதுவரையில்கூறியஸ்வரூபதடஸ்தலட்சணங்கள்மாத்திரமேயன்றி ஷாட்குண்யம் முதலிய உத்தமகுணநிதித்வம் வேறிடங்களில் ஈசுவரனது இலக்கணமாகச்சொல்லப்படுதலால் அவ்வகளும்பரமேசுரனுக்கே உளவாமென நிரூபிக்கின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪—௫

(இ—ள்) இனி யிதனால் பகவானென்னப்படுகின்றார். எவன் எல்லா பாவங்களையும் காண்கின்றான் ஆத்மஞானத்தையறியச் செய்கின்றான் யோகத்தையுண்டாக்குகின்றான் அவனையதனால்பகவானெனப்படுகின்றான் ௪—௬

(வி—ரை) பாவங்களை = பலனை முதல் காரணமாய்க்கொண்டுண்டான பிரபஞ்சங்களை. காண்கின்றான் = சாட்சியாய் தெரிசிக்கின்றான். இதனால் ஸர்வஞ்ஞத்வம் சித்தித்ததென்க. ஆத்மஞானத்தை = பிரத்தியகாத்மஸ்வரூபமானஞானத்லைத. அறியச்செய்கின்றான் = தம்மடியார்களுக்கு எளிதில் அதனை யளிக்கின்றானென்பது பொருள். யோகத்தை = ஞானத்துக்கு அந்தரங்கசாதனமாகிய யோகத்தை. யோகமென்ற சொல் ஞானவைராக்கியங்களுக்கும்பலக்கணம். அங்ஙனே = சங்கிதைகளில்" [illegible] = ஓபகவ நமஸ்காரம் ஓபகவ முகங்களை வணங்கச் செய்,, என்பதாதி காணப்படுகின்றமையால் பிரம்ம கோடியில் வேறொருவர் பகவானென்ற சொல்லுக்குப் பொருளன்று என்றதாயிற்று- இதனையே ஹரதத்தாசாரியாரவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதாவது. " [illegible] = ஓமஹேசுவர பெருத்ததோர் ஐசுவரியமுள்ளவர்களையாயினும், பெரும்புகழ்பெற்றவர்களையாயினும்; வீரர்களையாயினும், எல்லாப்பூமிக்கும் நாயகனும் அழகுடையவனுமான அரசனையாயினும் ஒவ்வொருவிஷயத்திலுமுலகத்திற் சிறந்தவராயிருந்தாலும் முனியோர் பகவான்களென்று வழங்குவதில்லை. மற்று ஞானவைராக்கியசம்பன்னர்களையே அங்ஙனம் வழங்குவார்கள். என்பது இங்கு ஐசுவரியவீரியாதிகளான குணங்கள் முன்னும்பின்னும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டமையால் இங்கு ஷாட்குண்யமேவர்ணிக்கப்பட்டதெனவும் கொள்ளலாம். அல்லது ஆசிரியர் கூறியவாறு ஞானவைராக்கியங்களையே பிரதானங்களாகக் குறிக்கப்பட்டதென்றுமது பொருள்கொள்க.

அவதரணிகை

இனிமஹேசுவரபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்.

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿
𑌅𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌯𑌤𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 (எ—ரு)

(இ—ள்) இனி யெதனால் மஹேசுவரனெனப்படுகின்றான். எவர்ஸர்வசங்கார மூர்த்தியாய் எல்லாலோகங்களையும் பட்சிக்கின்றார், ஓயாது சிருஷ்டிக்கின்றார். ஸங்கரிக்கின்றார் காக்கின்றார். ஆதலால் மஹேசுவரனெனப்படுகின்றார். எ—அ

(வி—ரை) சர்வசங்காரமூர்த்தி = மஹாப்பிரளயகாலத்தில் பிரம்மாதி எல்லாப்பிரபஞ்சங்களையும் தம்முள் ஒடுக்கிக்கொள்ளும்மூர்த்தி; மற்றவை முன்னரேவியாக்கியானம்செய்யப்பட்டன

அவதாரணிகை

இனி மஹாதேவபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃॥ எ—ரு

(இ—ள்) இனி யெதனால் மஹாதேவனெனப்படுவான். எவன் எல்லா பாவங்களையும் விட்டு பெருத்தஆத்மஞானயோகைசுவரியத்தில நிலைபெற்றிருக்கின்றான். அதனால் மஹாதேவனெனப்படுகின்றான்.

(வி—ரை) வேறு தேவதைகளெல்லாம் அளவுள்ள ஆனந்தத்தையடைந்து இருப்பதனாலையால் அவர்களையொழித்து தேவதையாகிய பரமேசுவரனொருவனே அளவிலானந்தமாகிய ஆத்துமானந்தத்தில் நிலைபெற்றவனெனக்குறிப்பித்து முமுட்சுக்கள் வேறு தேவதைகளைப் பணிந்து [illegible] பொருக்காமல்சிவஞானத்

தாலுண்டாகும் ஆத்துமானந்த நிஷ்டையை பிரகரணத்தினிறுதி யில் வைத்து நிரூபித்தருளினுனென்க.

அவதரணிகை

இனி பிரணவத்தின்மேலேற்றிஇம்மஹிமைகள் சொல்லப்படினும்அவையெல்லாம் அதற்குப்பொருளான பரமேசுவரனிடத்தே சேர்க்கற்பாலனவேயன்றி, வேறிலையெனவுண்மையை உபசங்கரிக்கின்றார்.

(ததேதத் ருத்ரஸ்ய சரிதம்)

(இ—ள்) அந்த இதெல்லாம் உருத்திரனுடைய சரித்திரம். எ—று

(வி—ரை) அந்த இது=இனியெதனால் ஓங்காரனெனப்படுவானென்று தொடங்கியதுமுதல் இதனால் மஹாதேவனெனப்படுவானென்பது வரை. அல்லது; இவ்வுபநிடதம் தொடங்கியதுமுதல் இதுவரை. உருத்திரனுடைய சரித்திரம்=பரமேசுவனது மஹிமை. இதனால் இதுவரை நிருபிக்கப்பட்ட ஸர்வ, ஷட் சனங்களுக்கும் பரமேசுவரனது செரூபத்தைப்பற்றினவேயென்றாயிற்று. ஆதலாற்றான் இனியெதனால் ஓங்காரமெனப்படுவான் என்பதுதொடங்கி எல்லாவற்றையும் சிவபரமாகவேயாம்வியாக்கியானம்செய்வோம்.

அவதரணிகை

மேற்குறித்தபெருமைகட்கு ஹேது ஈதெனக்குறிப்பாளாய்வேதநாயகிபகவானைத் துதிக்கின்றாள்.

ஏஷ ஹி தேவ: ப்ரதிஶோ நு ஸர்வா:
பூர்வோ ஹி ஜாத: ஸ உ கர்பே அந்த:
ஸ ஏவ ஜாத: ஸ ஜநிஷ்யமாண:
ப்ரத்யங் ஜநாஸ்திஷ்டதி விஶ்வதோமுக: எ-து

(இ—ள்) இந்த தேவனே எல்லாத்திக்குகளிலுமுள்ளவன் முன்னும் உள்ளவன்; கெர்ப்பத்துள்ளும் நிற்பான் இவனே பிறந்தவன்; இவனே பிறக்கப்போவான் ஜனங்களின் பிறத்யகாத்துமாவாயும் எங்கும் காண்பானும் இருப்பான். எ—து

(வி — ரை) சவேதாசுவதர ஸூக்தத்தில் இம்மந்திரம் விரிவாய் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதர்வசிரோபாஸ்கரம் என்ற விரிந்தநூலில் பலப்பிரகரணங்கள் இதனுரையாய் அமைந்தன, அதன்சங்கிரகமாவது:— இந்தஉருத்திரனென்ற தேவன் யாம்காணும்சர்வபிரபஞ்சங்களையும் ஆதிகாலத்தில் சிருஷ்டித்து அவற்றுள் தாம்பிரவேசித்து ஸதஸதாத்யனிர்வசனீயாத்தப் பிரபஞ்சங்களுக் கதிஷ்டானமாய் ஸர்வலயஸ்தானமாயுள்ளவன் என்பது வேதாந்தங்களுக்கு ஸம்மதமென்பதே.

அவதரணிகை

இங்ஙனம் வேறுசிலமந்திரங்களையும் வேறுவேதங்களின் அர்த்தங்களுடைய ஒற்றுமைக்காககாட்டுகின்றார்.

விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுகோ
விஶ்வதோபாஹுருத விஶ்வதஸ்பாத்|
ஸம்பாஹுப்யாம் தமதி ஸம்பதத்ரை
ர்த்யாவாபூமீ ஜநயந் தேவ ஏக:|| எ—று

(இ—ள்) எங்குங்கண்ணுள்ளான் எங்கும்முகமுள்ளான் எங்கும்கையுள்ளான் எங்கும்காலுள்ளான் கைகளால் எல்லாவற்றையும் சேர்ப்பான். பக்ஷிகளுடன்சேர்ப்பான். ஒரே தேவன் எல்லாஉலகங்களையும் சிருஷ்டிப்பவன் அவனேயாம். எ—து

(வி—ரை) கைகளால் = பாஹுப்யாம் தமதி = உனதுகைகளுக்குநமஸ்காரம் என்றாதி வேதங்களால் குறிக்கப்பட்ட பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளென்ற ஜீவதர்மங்களால்; எல்

ஙாவற்றையும் = பலவகைவேற்றுமைகளை யடைந்த ஜீவகோடிக ளை; சேர்ப்பான் = தநுகரணபோகங்களுடன் கலக்கச்செய்வான் அ வைகளுக்கேற்றவாறு அவனது தொழிலைக்கூறுகின்றார் எல்லாவு லகங்களையும் சிருஷ்டிப்பவன் என்று. அவன் சிருஷ்டிஸாமர்த்தி யமுள்ளவனாதலால் சர்வகர்மங்களுக்கும் பயனைக் கொடுப்பவ னென்றேற்பட்டது. பட்சிகளுடன் சேர்ப்பானென்றவிடத்துப்ப ட்சிகளென்பது திர்யக்யோனிகள்மேனின்றது தன்னை அனன்னி யமாக வழிபட்டவர்களுக்கு பாசவிமோசனம் செய்விப்பவன் அ வனேயென்பதும், மற்றுமுள்ளபலபொருள்கள் ஸர்வசர்திரப்ராவிடு யத்திலும் அதர்வசிரோபாஸ்கரத்திலும சுவேதாசுவதரவ்ருணிகா திகளிலும் எம்மால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளையங் கேகாண்க.

அவதரணிகை

இவ்விசிவோபாஸ்தியை நிரூபிக்கின்றார்

௬௨-வாவிகவ் என்று

(இ—ள்) அந்த இதனையுபாஸிக்கவேண்டும் எ—று

(வி—ரை) அந்த = பிரணவத்துடன் அபேதமாக அதன் சொ ரூபமாய் உபாசிக்கவேண்டுமென்று தொடர்ந்து நிரூபிக்கப்பட்டப ல்வகை மகிமை பொருந்திய. இதனை = மான், மழு, முக்கண் மலைமங்கைபாகம் முதலிய வேடோக்தவிலக்கணம் பொருந்திய சிவசொரூபமான ஸவிசேஷபிரம்மத்தை உபாசிக்கவேண்டும். கை வல்லியம் சுவேதாசுவதரம் அதர்வசிரஸ் அதர்வசிகை காலாக்கினி ருத்திரம் இதுபோன்ற உபநிடதங்களில் நிரூபித்தவாறு தத்தம்வர் ணங்களுக்கும் ஆசிரமங்களுக்கும் ஏற்றவாறு வழிபடவேண்டும் மு முட்சுவென்றுள எழுவாயொன்றையருவித்துக்கூட்டுக.

அவதரணிகை

அதன் பிரமாணத்தைக் கூறுகின்றார்

வாஹ ௦ தி ॥ என்று

(இ—ள்) வாக்குகள் சொல்லுகின்றன. எ—று

(வி—ரை) வாக்குகள் = வேதாதிகள். மூலத்தில் வாக்கென்று ஒருமையாற் குறித்தது எல்லா வேற்றுமைகளுக்கும் எழுவாய் ஒருமையே குறிப்பாகலாமென்று பொருள் கொடுக்கும்; [illegible] என்ற சூத்திரத்தால் லக்ஷணமமைதலால். சொல்லுகின்றன வென்றால் விதிக்கின்றனவென்பது பொருள். இதனால் இவ்வுபனிடதம் சிவோபாசனத்தை விதித்து மற்றைய உபனிடதங்களையும் அப்பொருளிலேயே உபசங்கரிக்கின்றதென்றதேற்பட்டது.

அவதாரிகை

அதன் சொரூபத்தைக் குறிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ என்று

(இ—ள்) அஃது உள்ளே அறியத்தகுந்தது. எ—று

(வி—ரை) அது = முன்னே நிரூபிக்கப்பட்ட வழிபாடும் வழிபடத்தக்க சொரூபமும். உள்ளே = இதயகுஹரத்தில் அதாவது தஹரகோசத்தில், அவ்விடமே ஸாக்ஷாத்பரமேசுவரனை தியானிப்பதற்கு யோக்கியமான இடமெனவும், அதில் வழிபடும் முறையீதெனவும், மேலே நிரூபிக்கப்போகின்றார். ஆதலால் மற்றைய எல்லா வித்தைகளிலும் தஹரோபாஸ்தி மிகச் சிறந்ததென்பது இதன் கருத்தாகின்றது. அறியத்தகுந்தது = தியானிக்கத்தகுந்தது, வழிபடத்தகுந்தது.

அவதாரிகை

மேலே குறிக்கப்போகின்ற தஹரமென்ற திவ்யஸ்தானத்தில் பிராணவாமின்ன சிவோபாஸனமானது மிகச்சிறந்ததாமென முன்னர்த்தவாதநியாயத்தால் துதிக்கின்றார்.

[illegible]

[illegible] ।

யெநவீதா:ப்ராவந்நாவம்கி
வாஙவெடிவாராயணமிஜதி என்று

(இ—ள்) இந்த வழி உத்தரபாகத்தில் விரித்திருக்கின்
றது. எதனால் தேவர்கள் எதனால் ரிஷிகள் எதனால் முனிவ
ர்கள் பரமபதமாயும் பராயணமாயுமுள்ளதைப் பெறுகின்
றார்கள். எ—று.

(வி—ரை) இந்தவழி = இங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட சிவோபாஸ
னமார்க்கம். உத்தரபாகத்தில் = வேதத்தின் உத்தரபாக மெனப்ப
ட்ட உபநிஷத்காண்டத்தில். விரித்திருக்கின்றது = பெரும்பான்
மையிலவையெலாம்சிவோபாஸனத்தையேவிதிக்கின்றமையால் அத
த்தகைய பெருமைபொருந்திய பொருள்யாதென வினாநிகழ அத
னையோதியுணர்த்துகின்றார். பரமபதமும் பராயணமுமென்று.
பரமபதம் = ''தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய:'' — அங்குநின்
வடிவேஸாதிஹமெரொ: தத்விஷ்ணோ:வாஙமெம்வடிம்
தப்பெரும்புகழ்பெற்ற நாராயணனது பரமபதம் விளங்குகின்ற
து. அந்த விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை சூரிகள் காண்கின்
றார்கள். என்பதாதி சுருதிகளில் நிரூபிக்கப்பட்ட பரமபதமென
ப்படும் ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலியஸ்தானங்கள். 'கங்கையின்கண்
இடைச்சேரி' என்றவிடத்து கங்கையென்றசொல் இடத்தைக்கு
றிக்கும் சொல்லாகவமைக்கப்பட்டமையின், அதனிடத்தமைந்த
குளிர்ச்சிபாவனத்துவம் முதலிய நற்குணங்களை அதனுடைபொரு
ளாய நீரத்தின் கண்ணது சேர்ப்பதுபோல, ஈண்டுபரமபதமென்
றசொல்லும் ஆகுபெயராய் அதன் செம்பொருளான பரமேசுவ
ரனிடத்தமைந்த ஸர்வப்பிரம்மகுணங்களையும் பரமபதநாதனான
பங்கஜாட்சனிடத்தமைத்து அவனை சிவரூபனாக பாவிக்கவேண்டு
மென்று குறித்ததாயிற்று. பராயணம் பரையென்ற பராசக்தி
யார்க்கு அயனம் அதிட்டானமாம். 'பராஸ்ய சக்திர் விவி
தைவ ஸ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச' —
இவரது பரையென்ற சக்தியானது பலவகை கேட்கப்படுகின்றது;
இயல்பிலமைந்தது, ஞானசக்தி, இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி'' என்
பதாதி வேதங்களில் வித்தையவித்தையென இருவகைப்பட்ட

பிரகிருதிகளும், பரையென்றசொல்லுக்குப் பொருளாயமைந்ததா ல் அதற்கு இடமென்றதனால், அதனால் தோன்றியஜடஜீவேச்வர பிரபஞ்சங்களுக்கதிட்டானமென்றேறப்பட்டது; ஆகவே பரமபத மென்றசொல்லில் ஸவிசேஷமுக்தி ஏதுவாகிய தடஸ்தசொரூபமு ம், பராயணமென்ற சொல்லில் நிர்விசேஷமான சொரூப லைக்ஷ ணியமும் சூசிக்கப்பட்டதாகும். இவ்வுபயவிலக்கணங்களுமமை ந்தசொரூபம் இம்மந்திரத்தில் வழிபடத்தக்கதாக நிரூபிக்கத்த க்கதோன்றும்.

அவதரணிகை

இனிமுன்குறித்தவழிபாட்டையேவிரிவாய்க்குறிக்கின்றார்

வாலாக்ரமாத்ரம் ஹ்ருதயஸ்ய மத்யே
விச்வம் தேவம் ஜாதவேதம் வரேண்யம்
தமாத்மஸ்தம் யேநுபச்யந்தி தீரா:
தேஷாம் சாந்தி: சாச்வதீ நேதரேஷாம். என்று

(இ...ள்) மயிரின் முனையளவு இதயத்தின் மத்தியில் சர்வசொரூபனாய் அக்கினிரூபனாய் வரேண்யனாய் அமைந்த அவனை ஆன்மாவினிடத்தேயுள்ளவனாக எந்ததீரர்கள் காண் கின்றார்களோ அவர்களுக்கு சாசுவதமான சாந்தியுண்டு மற் றவர்களுக்கில்லை

எ...று

(விரை) மயிரின் முனை = ஜீவஸ்ய விஜ்ஞேய: ஸசாநந் த்யாய கல்பதே|| ஓர் மயிரின் முனையின் நூற்றிலொருபங்கை மீண்டும் நூறாகச்செய்தால் அதன் அம்சமே ஜீவனாகக்காணுவான் அதன் சர்வ சொரூபனுமாவான் என்றெழுந்த வேதாந்த வாக்யங் களுடன் முரணாது இதைபொருள்படுத்துங்கால் முனையென் றுசொன்னதற்கு ஓர்சிறுகூறு என்றேபொருள்கொடுக்கவேண்டும் இதயத்தின் ஐந்துதுளைகளுடன் சென்னிரமம்மையமாம் ஸவிண் டமாய்த்தோன்றும் இதயகோசத்தின் ஸர்வசொரூபன் என்பதுவெ ளி. அக்கினிரூபன் = அதாவது வேகத்தால் ஓர்சிறியநெருப்பின்

ஞ்யாலேபோல் பாவிக்கும்படிவிதிக்கப்பட்டமையால் வரேண்ய
ன் = இதனால்ஏகதேசாநுவாதமுகமாய் காயத்திரியின்பொருளாய
மைந்தவன் அவன் = ஸர்வப்பிரசித்தனானவன் அதாவதுமுன்னே
நிரூபிக்கப்பட்டருத்திரமூர்த்தி; ஆன்மாவிடத்தேயுள்ளவனாக = ஆ
ன்மாவிடத்துமந்தர்யாமியாகஉட்பிரவேசித்தவனாக அந்ததீரர்கள்
குருகுலவாசம்செய்து வேதாந்தவிசாரத்தால் த்ருடநிச்சயமுள்ள
பெரியோர்கள்; காண்கிறார்கள் = இடையறாதுதியானிக்கின்றார்கள்
சாசுவதமானசாந்திமோட்சசுகம். மற்றவையெல்லாம் அசாசுவதமா
கையால்; மற்றவர் = குருகுலவாசவேதாந்த விசாரத்திலாஞ்ஞானி
யர்கள்; இல்லை = மோட்சமில்லையென்பதுமாத்திரமில்லை; மற்றஅதோ
கதியுண்டென்பது மிதன்பொருள். இதனால் சிவஞானமேமோ
ட்சசாதனமென்றும் அஃதிலார்க்கு எத்தனை ஜன்மங்களிலும்
மோட்சமில்லையென்றேற்பட்டது.

அவதாரணிகை

இனிமுன் நிரூபித்தபொருளையே வேறுவழியால் காட்டு
கின்றார்.

𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌂 𑌚 𑌵𑌿 𑌚𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 |
𑌤𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌿𑌚𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 ... என்று

(இ...ள்) எவன் ஒவ்வொருயோனியையும் ஏகனாய்அ
திட்டிக்கின்றான், எவனிடத்து ஐந்து விதமான இவையெ
ல்லாம் இருக்கின்றன ஈசானனும் வரதனும் புகழத்தக்கவ
னுமான ஸர்வஸம்ஹார்த்தாவான ருத்திரமூர்த்தியை தியா
னிப்பவர் சாசுவதமான சாந்தியையும்பெறுவர். எ...று.

[வி—ரை) இம்மந்திரத்தை சுவேதாசுவதரவுபனிடதமும்
சிலசொற்களை மாற்றிப்படித்திருக்கின்றது ஒவ்வொருயோனி
களையும் = காலாத்துமாதிசஹிதங்களான ஸமஸ்தகாரணங்களையும்

ஏகனாய் அதிட்டிக்கின்றான் அவனின்றி வேறு நிமித்தகாரணம் அவைகளுக்கில்லையாதால் இனி யவனே எல்லாவற்றிற்கும் உபாதானமுமென்கின்றார் எவனிடத்துஎன்பதாதியால். ஐந்துவிதமான = பஞ்சபூதங்களின் பரிணாமமான இவையெல்லாம் = காண் பொருளனைத்தும். இருக்கின்றன = மண்ணின்கண் குடமுதலியவையமைந்தாற் போலமைந்திருக்கின்றன ஈசானன் = எல்லாப்பூதங்களுக்கும் நியந்தா. வரதன் = கன்மங்களின்பயனளிப்பவன் தேவன் = பிரகாசஸ்வரூபன் புகழத்தக்கவன் — ஸமஸ்தவேதங்களாலும் நமஸ்காரத்தை முன்னிட்டு ஸ்துதிக்கப்படுகிறவன் ஸர்வஸம்ஹார்த்தா = வேதங்களிற்சொன்னஸம்ஹாரஸன் ருத்திரமூர்த்தியை = மேற்கூறியவிலக்கணமமைந்தஸவிசேஷப்பிரம்மசொரூபத்தை தியானிப்பவர் = முன்மந்திரத்திற்குறித்தபடி இடையறாது அவனை தாமெனநிதித்தியாஸனம் செய்பவர் சாசுவதசாந்தியை = மோட்சத்தை பெறுவர் எல்லாம் பிரம்மமென்ற உறுதியுடன் தியானம் செய்கின்றவர்க்கே முக்தியென்பது இம்மந்திரத்தின் முடிந்தகருத்து. ஸர்வசம்ஹாரமென்பதுபிரம்ம லட்சணமென்று "அத்தா" என்றசூத்திரத்தில் ஆசிரியர் வியாசர் நிரூபித்தாரென்றறிக.

அவதரணிகை

இனி நிதித்தியாஸனத்தை அங்கங்களுடன் சுருக்கிவிரிக்கின்றார்.

ப்ராணேஷ்வந்தர் மனஸோ லிங்கமாஹு:
யஸ்மின் க்ரோதோ யா ச த்ருஷ்ணா க்ஷமா ச ।
த்ருஷ்ணாம் சித்வா ஹேதுஜாலஸ்ய மூலம்
புத்த்யா ஸஞ்சிந்த்ய ஸ்தாபயித்வா து ருத்ரே ॥ என்று

(இ—ள்) பிராணன்களுக்கு நடுவே மனதுக்குள்ளே லிங்கமுண்டென்பார், எதனிடத்துக்கோபம், ஆசை, பொறுமை இருக்கின்றன. ஹேதுக்கூட்டங்களுக்குமூலமான ஆசையைக்களைந்து புத்தியால் ஆலோசித்து தியானித்து ருத்திரனிடத்திலமைத்து. எ—து

(வி—ரை.) இவ்விதம் தியானித்து முற்கூறிய பயனைப் பெறுவாரென்று முன்வாக்கியத்துடன் இவ்வாக்கியத்தைக்கூட்டுக. இவ்வாக்கியத்தின் சில்சொற்களைமேல்வாக்கியங்களும் அவாவிநிலை கொண்டு அவாவிநிற்றலால்இஃது இடைநிலைத்தீபம்போல்இருபுறம் சேருமென்க-பிராணன்கள்=பிராணனென்றசொல்இந்திரியாதிகளுக்கும்குறிப்பே. அதாவது ஸ்தூலசரீரத்திற்கு.மனஸ்என்பதுகுக் குமத்தைக்குறிப்பதுலிங்கமென்பதற்குப்பொருள்லிங்கசரீரமென்பது பிராணாதிகள் அந்தக்கரணத்தைவிட்டுப்பிரியாமையின் அவ்வந்தக்கரணம் ஸர்வவாஸனுரூபமாதலாலும் லிங்கசரீரம் பிராணாந்தக்கரணங்களின் வேறாயினும் அதுபிராணாதிகளைவிட்டொழியாதிருக்குமந்தக்கரணத்திலிருப்பதாய்ச்சொன்னது குறையன்றென்பது இம்மந்திரத்தின்கருத்து. இங்ஙுலிங்கமெனக் குறிக்கப்பட்டவாசனுரூபமான அந்தக்கரணத்தில் கோபம்=தாம்கருதியவிஷயத்தைத்தம்மிடம் அணுகவொண்ணாது செய்த எதுவின்னிடத்துக ன்மத்தாலாவது மனதாலாவது வாக்காலாவது அனிஷ்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் தோன்றும் குணம். ஆசையென்பதுவெளி எனக்குஇப்பொருள் வேண்டுமென்பதாதி குணம் பொறாமை வெளி. இவை மற்றகோபாதிகளுக்கு முபலக்கணம் குறித்த ஆசைஸமஸ்தமான துக்கஹேதுக்களின் தொகுதிக்கு காரணமாம். துலைத்து=ஞானத்தால் நிவிர்த்திசெய்து; விர்த்தியினல்=அந்தக்கரணத்தின் இச்சையென்ற விருத்தியினல். சாஸ்திரத்தாலே ஆலோசித்து ஆத்துமாவினிடத்திருக்கும் ஆசையொழிவதற்காக நிலைநிறுத்தி ஆத்துமசொரூபனும் ஆனந்தகனனுமான ருத்திரமூர்த்தியினிடத்துருசிவபக்தைக்கியதோகுதியானிப்போர் முக்தியடைவார் என்று முன்மந்திரத்துடன் கூட்டுக. இதனல்யோகத்தாலீசுவரனை டஜிப்பவர்களுக்கு மோட்சமே பலமென்பது இதனல் புலப்பட்டது.

அவதாரணிகை

இனி மோட்சமேமுக்கியபலனென்று ருத்திப ஜனதிற்கு நிரூபிக்கப்பட்டமையால் அந்த மோட்சத்தின்சொரூபம் யாதென நிகழ அதனை நிரூபிக்கின்றார்.

[Sanskrit verse in Grantha script] — என்று

(இ—ள்) ருத்திரனொருவனேயாமென்பர். (எ—து)

(வி—ரை) ருத்திரன் = சூரித்தவிலக்கணமுடைய ஸர்வா த்துமாவும் ஸர்வாந்தர்யாமியும் சாந்தனும் சாந்திமையக்கொடுப்பவனும் பிரத்தியக்ரூபனுமான ருத்திர மூர்த்தியை; ஏகன் = உலகெலாமொழிந்த உண்மைஸ்வரூபனென்றும் முக்தி ஸ்வரூபனென்றும் பெரியோர் கூறினர். இதனால் சிவனுடனைக்கியமடைவது முக்தியென்றேற் பட்டது.

அவதரணிகை

இனி இவ்விதமான சாசுவதசாந்திரூபமானமோட்சத்தைக் கொடுக்கும் சிவாத்வைதவித்தைக்கு ஸாதனம் கர்மம்முதலியான வேதங்களிற் சம்ஹிதைகளிற் சொல்லப்பட்டன. அவைகேளில்ஞானத்தையுண்டாக்கும் கருவியாகாவாதலின் தியானவிசேஷரூபமும் மோட்சசாதனமும் பசுவின் பாசத்தை முற்றும் தொலைப்பதுமான திவ்யபாசுபதசொரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்—

[Sanskrit verse in Grantha script]

[Sanskrit verse in Grantha script]

[Sanskrit verse in Grantha script] என்று

(இ—ள்) சாசுவதனும் புராணனும் அன்னாசரூபனும் பலரூபனும் இருக்கும் ருத்திரனை தியானவிருத்தியால் மனதில் தனைபச்செய்வது இந்தபாசுபதவிரதமாம். (எ...து)

(வி—ரை) சாசுவதன் = ஸத்தியசொரூபன் அதாவது உண்மைப்பொருளாயுள்ளவன். புராணன் = எல்லாவற்றிற்கும் காரணபூதனாயுள்ளவன். அன்னசரூபன் = ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் பிராணனாயுள்ளவன்; பலரூபன் = ஸ்வரூபசத்தாய்நிற்பவன். ருத்திரன் = தொண்டர்களின் தியானத்துக்காக நானாவிதமான திருமேனிகளைத்தாங்கியவன். தியானத்தால் = தன்ததால் அவனே தானென்ற இடைபறாத நினைவே இங்கு தியானமெனப்பட்டது. மனதில்

தகையச்செய்வது = வெளி. பலவிதகாரணங்கள் பரமேசுவரதி யானுனுவிர்த்திக்கு இருந்தாலும் இந்தவிரதத்தைப்போல் அவ்வளவு பரமாந்தரங்கசாதனம் வேறில்லையென்பது வேதத்தின் கருத்து. பாசுபதம் = பசுபதியை தேவதையாய்ப்பெற்றவிரதம். இதனையே சிரௌதபாசுபதமென்பர் பௌராணிகர்.

அவதரணிகை

இந்தசிரௌதபாசுபதவிரதத்தை அனுஷ்டித்து சித்தியடையஉத்தேசிக்கும் பரமபுருஷனுக்குபரமபாவனமான பாஹியபாசுபதவிரதத்தையும் உபதேசிக்கின்றார்

அக்நிரிதி ப⁴ஸ்ம
வாயுரிதி ப⁴ஸ்ம
ஜலமிதி ப⁴ஸ்ம
ஸ்த²லமிதி ப⁴ஸ்ம
வ்யோமேதி ப⁴ஸ்ம
ஸர்வம் ஹவா இத³ம் ப⁴ஸ்ம
மந ஏதாநி சக்ஷூம்ஷி ப⁴ஸ்மாநி
அக்நிரித்யாதி³நா ப⁴ஸ்ம க்³ருஹீத்வா
தஸ்மாத்³ வ்ரதமேதத் பாஶுபதம் என்று

(இ—ள்) அக்கினியென்பது பஸ்ம, வாயுவென்பதுபஸ்ம, ஜலமென்பதுபஸ்ம, ஸ்தலமென்பதுபஸ்ம, ஆகாயமென்பதுபஸ்ம, எல்லாமல்லவோ இந்தபஸ்ப, மனமென்பதாதியான கண்களும் பஸ்ம, அக்கினியேயென்பதாதியால் பஸ்மத்தைக்கிரகித்ததுஉடம்பைத்துடைத்துத்தரிக்கவேண்டும்ஆதலால் இந்தவிரதம் பாசுபதமாம்

(வி—ரை) அக்கினி யென்பதாதி ஏழுமந்திரங்கள் அதர்வண வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டன இவைபஸ்மதாரணத்தில் உபயோகப்பட்டன பஸ்மமேஸர்வரூபமென்பதைநிரூபிக்கின்றன அக்கினி வாயு ஜலம் ஸ்தலம் (பிருதிவீ) ஆகாயம் இவை ஐந்து பூதங்கள்

ன்லா மென்பது அப்பஞ்சபூதகாரியங்களும் அவற்றின் காரணமான தன் மாத்திர முதலியதுமாம். மனமென்பதாதி கண்கள் = காண்பதற்குக் கருவியாயுள்ள இந்திரியங்களை கண்களெனக் குறிக்கப்பட்டன பஸ்மமானது சிவாக்கினிசொரூபமானதால் அதுசர்வ சொரூபமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டது அக்கினி ஹோத்திரத்திலாவது விரஜாக்கினியிலாவதுஉண்டான பஸ்மத்தையாவது மற்ற வேறுவிதமான வேதாந்தரங்களிற் சொன்ன பஸ்மத்தையாவது அக்கினி யென்பதாதி எழுமந்திரங்களால் கிரஹித்து உடம்பை காலாக்கினிருத்திரோபனிஷத்து முதலான விடங்களிற் சொல்லப்பட்ட சிரசு முதலிய இடங்களைத் துடைத்து உத்தூளனம் அவகுண்டனம் என்று இருவகை தாரணம் செய்து தரிக்கவேண்டும் = திருபுண்டரத்தை தரிக்கவேண்டும் இதுவும்பசுபதியை தேவதையாக உடைத்தானமையால் பாசுபத விரதம் எனப்படும் இதையும் சிரௌதபாசுபதமென்று புராணங்கள் விளக்கும் இதனால் வைதிக சம்பிரதாய சித்தமான பிரணவா பின்னசிவோபாஸ்தியும்வைதிக பஸ்மதாரணமும் ஒன்றுக்கொன்று பகாரகமாய் மோட்சசாதகமாமென்று சித்தித்தது

அவதாரணிகை

இனிபாசுபத விரதத்தின் பயனைக் குறிக்கின்றார்,

வஶுவாஶவிமொக்ஷாய. என்று.

(இ—ள்) பசுக்களின்பாசம் தொலைவதற்காக.

(வி—ரை) இங்குபசுக்களென்பவர் இவ் விரதங்களையனுஷ்டிப்பதுடன் பக்தர்களாயும்முமுட்சுக்களாயுமுள்ளவர்கள்பாசம் = அவித்தை-தொலைவது= வீடுபெறுவது என்பது பொருள்.

அவதாரணிகை

இனிஉபநிடதத்தைப்படிப்பதாலுண்டாகும் பயனைக்குறிக்கின்றார்.

யோऽதர்வசிரஸம் ப்ராஹ்மணோ
அதீதே ஸோऽக்நிபூதோ பவதி.
ஸ வாயுபூதோ பவதி
ஸ ஸூர்யபூதோ பவதி
ஸ ஸோமபூதோ பவதி
ஸ ஸத்யபூதோ பவதி
ஸ ஸர்வபூதோ பவதி
ஸ ஸர்வைர்தேவைர்ஜ்ஞாதோ பவதி
ஸ ஸர்வைர்வேதைரநுத்யாதோ பவதி
ஸ ஸர்வேஷு தீர்த்தேஷு ஸ்நாதோ பவதி
ஸ ஸர்வைர்வைர்வேதைர்ஜ்ஞாதோ பவதி
ஸ ஸர்வைர்யஜ்ஞக்ரதுபிரிஷ்டவான் பவதி
தேனேதிஹாஸபுராணானாம் ருத்ராணாம்
ஶதஸஹஸ்ராணி ஜப்தானி பவந்தி
ப்ரணவானாம் ஸஹஸ்ரம் ஜப்தம் பவதி
ஆ ஸப்தமாத் புருஷயுகான் புநாதீத்யாஹ
சக்ஷுஷ: பங்க்திம் புநாதி
இத்யாஹ பகவானதர்வசிர:
ஸக்ருஜ்ஜப்த்வைவ ஶுசி: ஸ பூத: கர்மண்யோ பவதி
த்விதீயம் ஜப்த்வா கணாதிபத்யமவாப்நோதி
த்ருதீயம் ஜப்த்வைவமேவானுப்ரவிஶதி
ஓம் ஸத்யம் ஓம் ஸத்யம் இதி

(இ—ள்) எந்தப்பிராம்மணன் அதர்வசிரஸைநித்தியம் அத்தியயனம் செய்வானோ, அவனக்னிபூதனாவான். அவன் வாயுபூதனாவான். அவனாதித்திய பூதனாவான். அவன் ஸோம பூதனாவான். அவன் ஸத்திய பூதனாவான். அவன் ஸர்வபூதனாவான். அவன் ஸர்வதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்தவ

ஞவான். அவன் ஸகலவேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்தவனுவான்- அவன் எல்லாவேதங்களிலும் விஹிதமான கர்மங்களை யனுஷ்டித்தவனுவான். அவன் எல்லாவேதங்களாலும் அறியப்பட்டவனுவான், அவன் எல்லாயாகங்களையும் செய்தவனுவான். அவனுல் இதிஹாஸபுராணங்கள் ருத்திரங்கள் இவைகள் அனேகந்தடவை ஜபிக்கப்பட்டதாகும். காயத்திரிமஹாமந்திரத்தை அனேகந்தடவைஜபித்தவனுவான் பிரணவங்களை அனேகந்தடவை ஜபித்தவனுவான்- தன் வம்சங்களின் முன்னே பத்துவம்சங்களையும் பின்னே பத்துவம்சங்களையும் ரட்சிப்பான்- கண்கண்டவரை பங்தியை ரட்சிப்பான்- இங்ஙனம் அதர்வசிரஸ் அவர்வசிரஸைக்கூறினர். இதை ஒருதரம் ஜபித்தவன் சுத்தனுகவும், பூதனுகவும், ஸர்வகர்மார்ஹனுகவுமாவான். இரண்டாந்தரம் ஜபித்தவன் காணுபத்தியத்தியத்தை யடைவான் மூன்ருந்தரம் ஜபித்தவன் ஸாட்சாத்பரமேசுவரனையே அனுப்பிரவேசிப்பானென்பதோம் சத்தியம்- ௭—ம

(வி—ரை) அதர்வசிரஸை நித்தியம் அத்தியயனம் செய்வானென்ருல் அதற்குரிய நியமங்களுடன் அதனை ஜபிப்பானென்பது கருத்து. பிராமமணன், அவனன்றிமற்றவர்களுக்கு அதனையத்தியயனம் செய்வதிலதிகாரமில்லையென்பதனுற் குறிக்கப்பட்டது. அக்கினிபூதன் —சிரௌதஸ்மார்த்தாக்கினிகளால் ஸம்ஸ்காரம்செய்யப்பட்டவனுக்குச்சமானமாவான். அவனுக்குச் சமானமான புண்ணியத்தை யடைவானென்பதுகருத்து. வாயுபூதன் =பிராணுதிதசவாயுக்களையோகத்தால் சுத்திசெய்தவன். அவனுக்குச்சமானமான புண்ணியமுள்ளவனென்று எங்குங்கட்டுக. அவனுதித்தியபூதன் = ஆதித்தியனது கிரணங்களை புசித்துத் தவஞ்செய்யும் யோகிக்குச் சமானன் சோமபூதன் = ஸர்வசோமயாகங்களிலும் தீட்சைசெய்துகொண்டவனுக்குச்சமானன். அல்லது சந்திரகிரணங்களைபுசித்துச் சீவிப்பவன். ஸத்தியபூதன் = அந்ருதாத்ஸத்யமுபைமி — அந்ருதத்திலிருந்து சத்தியத்தையடைவேன், என்று ஆதானத்துக்குச் சத்தியமென்றபெயருள

தாதலால், அதனையனுஷ்டித்தவனுக்குச்சமன். அல்லது சத்தியமென்பது ஓர் லோக விசேஷம். அந்தலோகத்தில் பிரம்மாவுடன் வேதாந்தவிசாரத்தைச் செய்து ஒருவனடையும் நற்பயனைப் பெறுபவன். அல்லது சத்தியமென்பது சத்தியவசனமாகிய உண்மையென்றும் சத்தியவர்த்தியாகிய உத்தமபுருஷனுக்குச் சமானனாவான் ஸர்வபூதங்ஙை ஒருவனை பாவனம்செய்யும் கூச்மாண்டாதி அநேக ஸத்கர்மங்களை யனுஷ்டித்தவனுக்குச் சமானன். ஸர்வதீர்த்தத்தால் ஸ்நானமென்றால், ஸர்வதீர்த்தஸ்நானம் செய்தவன் என்பதாகி இரண்டுவாக்கியம் வெளி. எல்லாவேதங்களிலும் விஹிதமானகர்மங்களையனுஷ்டித்தவனென்றால், நாற்பத்தெட்டுவருஷங்கள்வரை பிரம்மசரியத்துடன் இருந்து அநேகவிரதங்களையனுஷ்டித்து கர்மங்களைப் பூர்த்திசெய்தவன். வேதங்களிற்குறித்த ஸமஸ்தயஞ்ஞாதிகளுக்குரியதேவதைகளும், 'ஸர்வம்சிவமயம்' என்ற ஞானத்துடன் ஸர்வவேதசமானமான இவ்வுபநிடதத்தை அத்தியயனம் செய்தபுண்ணியபுருஷனையறிவாராதலின் எல்லாவேதங்களாலறியப்பட்டவனென்றும் எல்லாயாகங்களையும், செய்தவனென்றும், புகழப்பட்டான். ஸர்வமந்திரஸாரபூதமான சிவமயப்பிரணவோபாஸ்தி இங்கிடத்தே குறிக்கப்பட்டமையால் அந்தப் பிரணவோபாஸ்திசெய்தஇவன் ஸர்வமந்திரங்களையும் ஜபித்தவனுக்குச் சமானனும், அந்தபிரணவத்தையும் வேறொருபதபுத்தியில்லாமல் சுதந்திரமாய்ச் ஜெபித்தமற்றவனைக் காட்டிலும் சிறந்தவனென நிரூபித்தற்காக இதில் ஒருமுறை ஜெபத்திற்கு அதில் அநேகமடங்கு ஜபங்களை ஈடாகக்காட்டி இப்பிரகரணம் நிறைவேற்றுக. இப்படி யுபாஸ்திசெய்த ஒருவனுக்கு மட்டுமல்லமுக்தி; மற்றும் முன்னோர்களிற்பதின்மர், பின்னோர்களிற்பதின்மர், தன்னோடு இருபத்தொருதலைமுறைகளுக்கு முக்தியைக்கொடுக்கும் என்பது தத்தம் வம்சங்களில் என்றவாக்கியத்தின் வெளிக்கருத்து. உண்மையில் முன்பத்து ஜன்மங்களிலும், ஏதேனும் பிராரப்தசேஷத்தால் உண்டாகக்கூடியபந்தியிலும் இவனைக்காத்து ரட்சிக்கும் இதனை ஜபம்என்பது உட்கருத்து. கண்டயவரைப்பங்க்தியைரட்சிப்பான் = பங்தியிலுட்கார்ந்த இவனுக்குக்கண் எதுவரையிலெட்டுமோ அதுவரையில் பலபாவிகளிருந்தாலும் அந்தப்பாபிகளுடைய பாபத்தை தொலைப்பான், திருசுபர்ணமந்திராதிபாடத்தில் ஆயிரம் என்ப

அ

தாதி எல்லையிருப்பது போலிதற்கில்லையென்றேற்பட்டது. ருத்
ஸனம் அதர்வசிரசு அதர்வசிரஸைக்கூறினர் என்ற சுருதிவாக்கிய
ம் பிரகிருதத்திற் பொருந்தாது. மேலும் இவ்வுபநிடதசனங்கள் ஏ
ஸவுளவாகலால்; ஆகவே முன்னர் துவக்கத்திலுள்ள "ஹொ
ரோஸ" என்ற வாக்கியத்தைப்போல் (ருத்ராய நமோ அஸ்து
என்றுவரப்போகிற வாக்கியத்தினிறுதியில் சேர்க்கவேண்டும்.
இதனையொருதரம் ஜபித்தவன் சுத்தனும பூதனுமாவான். சுத்
தன் = வெளிச்சுத்தியுள்ளவன் பூதன் உள்சுத்தியுள்ளவன். ஸர்
வகார்மார்ஹன் = அதற்குரிய ஜபத்தை முதலிய நற்குணமுடைய
வன் இருமுறை ஜபித்தவனுக்கு சிவகணத்தில் சேர்க்கையும்
மூன்றாம்முறை ஜபித்தவனுக்கு சிவைக்கியமும்பலமென்றது
த்தரோத்தரம்பலன் அதி.மென்பதைக்குறித்தற்கு. தேவனைப்
ரவேசிப்பதே மோட்சமென்பது பிரத்தியட்சபிரம்மைக்கியத்தை
யேகுறிக்கிறது. இப்பொருளேசர்வவேதவேதாந்தங்களின் தேர்ந்த
சித்தாந்தம் இதுவேயென்பதை மந்திரதிரஷ்டாவான ரிஷியா
னவர் என்பதோம் சத்தியம் என்பதாகநிச்சயமாய் கூறினர்.

அவதரணிகை

இவ்வுபநிடதத்தை யுபசங்கரிப்பாராய்ருத்திரனே ஸர்வ
சொரூபனென்று அனுஸந்தானம்செய்து அவனை நமஸ்கரிக்கின்றார்.

யோ ருத்ரோ அக்னௌ யோ அப்ஸு
ய ஓஷதீர்வீருத ஆவிவேஶ
ய இமா விஶ்வா புவநாநி சக்லுபே
தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து — என்று

(இ—ள்) எந்தருத்திரன் அக்கினியிலும் அப்பிலும்
ஓஷதிகளிலும் விருத்துகளிலும் உட்பிரவேசித்தான் எவன்
இந்தப்புவனங்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்தான் அந்தருத்திரனு
க்குநமஸ்காரம்

(வி—ரை) அக்கினியில் = அக்கினிஹோத்திராதியில். அப்பி
ல் = கலசாதிகளில் உபாசகர்களுக்கு உபாஸிக்காக அக்கினிக

களில் சன்னிதானம் செய்தவனென்றுகருத்து. ஓஷதிகள் = பயன் கொடுப்பதுடன்மாண்டு போவன. மற்றவை விருக்ஷங்கள் அவைகளிலெல்லாம் உட்பிரவேசித்தவனென்றால் ஸர்வாந்தர்யாமி யென்று பொருள். புவனங்களைஸிருஷ்டித்தான் = ஐந்தொழில் க ய்யுமவற்றான் இவ்விதலட்சணம் பொருந்திய ருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம் என்றது அதர்வசிரஸ் என்ற மஹாரிஷியின் முக மாக வெளிப்பட்ட வேதவாக்கியமாம். முன்மந்திரத்தில் விட்ட வாக்கியத்தை இவ்விடத்தில் சேர்த்துப்பொருள் கொள்க. இதன் மேலும் வேதவாக்கியங்கள் தொடர்ந்து வருதலால் என்க.

அவதாரிகை

மேல்அதர்வசிரத்தில் உத்பத்தியைக்கூறுகின்றார்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] என்று

(இ—ள்) இச்சமயம் இந்த அதர்வாவின் தலையினின்று இதயத்தை பிளந்து மஸ்திஷ்கத்துக்குமேல் தள்ளிக்கொண் டு வாயுவானவன் செல்லதேவகோசம் உண்டாயிற்று. அ தனை அதர்வா அதர்வசிரமென்றழைத்தார். எ—து

(வி—ரை.) இச்சமயம் = சமாதியால். ஏதத் = இந்தஉபநிஷத் தைக்கண்ட. அதர்வாவின் தலையினின்று = கபாலத்தினின்று, இ தயத்தைப்பிளந்து = அடியில் இதயத்தைப்பிளந்துகொண்டு, மஸ் திஷ்கத்துக்கு = தசமஸ்தானத்துக்கு கீழ்ப்பட்ட உரைந்த நெய் யைப்போலிருக்கும் மாம்ஸத்தைமஸ்திஷ்கமென்பர். அதன்மே ல் என்றால் துவாதசாந்தபரியந்தமென்பது பொருள், அதன்மே ல்வெளிக்கிளம்பியது தேவகோசம் பிரகாசசொரூபம். அதைவாயு வென்றமையால் பிராணவாயுவைசமாதியில் தகைந்தபிராணவாயு

வானது அக்கினிரூபமாய்ப்பரிணமித்து வெளிவந்ததே. இவ்வத் த்வரூபமென்ற வேதாந்தமாமென்பது மந்திரத்தின் முடிந்த கருத்து. இதனால் "ஸுவஸ்ய ஹோதா ஸ்வஸ்ய பஸ்வலிதம் = இந்த மஹாபூதத்துக்கு எது உயர்த்தலோ" என்றதனிமுயற்சியன்றி வெளிவந்த வேதங்களைப்போல இதுவும் எத்தனையின்றி வெளிவந்தமையால் அநாதிநித்திய சொயம்புவென்றும் அளவிற்பெருமைபெற்றதென்றும் ஏற்பட்டது. மற்றவேதபாகங்களுக்கு அமைந்தரிஷிகளைப்போலல்லஇவர் உபசாரரிஷியாமென்க,

அவதரணிகை

இனி ஸர்வஸ்வரூபனாகிய அதர்வாவின்பிராணவாயுவைப்பிரார்த்திக்கின்றார்.

ஸத்ராணோ வஹிரக்ஷது
ஶ்ரியம் ஸ்ஹமே யச்சது|
வித்யா ஸ்ஹமே யச்சது
மோக்ஷம் ஸ்ஹமே யச்சது|| எ—து

(இ—ள்) அதர்வப்பிராணன் ஸ்ரீயையும், அன்னத்தையும், மனத்தையும்; வித்தையையும், அன்னத்தையும்மனத்தையும்; மோட்சத்தையும், அன்னத்தையும், மனத்தையும் ரட்சிக்கவேண்டும். எ—று

(வி—ரை) அதர்வப்பிராணன் = முற்குறித்த அதர்வாவின் பிராணன், இச்சராசரசொரூபமாயுள்ளது- ஸ்ரீயை "ஸர்வஸ்ரீர்ஹிதா வஹிதம் = அநுபவிக்கத்தக்கவைகளுக்கு ஸ்ரீ" என்று வேதங்குறித்தவாறு சர்வசம்பத்துக்களையும்; அன்னத்தை = சரீரத்தை; மனதை = இந்திரியத்தை. அப்படிய வித்தையை = கர்மங்களைப் புரிந்திட்டு உண்டாகும் ஞானத்தை- அதனாலுண்டான அன்னத்தை = சுத்தமான அந்தக்கரணத்தை; மனத்தை = நிர்விஷயமான மனத்தை. அந்தவித்தையைப்பெற்றதனால் மோட்சத்தை அன்னமென்ற பிரம்மத்தை- மனமென்ற நித்தியாஸனத்த- இரட்சிக்கவேண்டுமென்றதால் புருஷார்த்தங்களைக்கொடுத்தருளவேண்டியது.

அதர்வசிரோபநிடதம்

அவதாரணிகை

இவ்வுபநிடதத்தையுபசங்கரிக்கின்றார்.

இதி ப்ராஹ்மணம் இத்யுபநிஷத் என்று

(இ—ள்) இங்ஙனமோக்ஷசத்தியமென்பதுபநிடதம்

(வி—ரை) இதுவரையிற் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் சர்வ வேதங்களுக்குஞ் சம்மதமும் வேதபரம்பரையின் மகுடமணியாய் பரமசித்தாந்தமாய் விளங்குவது இவ்வுபநிடதமென்று முன்மந்திரதிரஷ்டாவின் பிரதிஞ்ஞையைத்தானே வேதபுருஷனே இங்கு எடுத்து நிரூபித்தான் என்பது அளவிலாப் பிரளயசமுத்திரம் போன்ற இதனருட்பொருட்டிகளில் இரண்டொருதிவலைகள் ஈசன்றிருவடிக்கர்க்கியமாய் விளங்குக. சுபம்

இங்ஙனம்கௌண்டிகுலப்பாலாழிக்குக்கௌஸ்துபமணியாய்த்தேசன்றி, ஸ்ரீமேதாதெட்சணாமூர்த்தி கருணாகடாட்சத்தாற் சகலகலைகளுமோதியுணர்ந்து மிசிரமண்டலத் திற்றமது விஜயப்பிரதாபநிலைநாட்டிய மகாதேவ தீட்சிதர்வம்சதிலகராய் வையாகரணசார்வபௌமஸ்ரீராமஸ்வாமிதீட்சிதர் செல்வகுமாரரும் ஸ்ரீசிதாம்பரகற்பகத்திமுத்தொகுத்தவரும், ஸ்ரீமத் பாரத்துவாஜகுலஜலதிக்குக்கௌஸ்துபமணியாய் அத்துவித வித்யாசாரியராய் நூற்றுநான்கு கிரந்தங்களை நிர்மித்தருளியஸ்ரீமதப்பயதீட்சிதேந்திரர்வம்சத்திலவதரித்தஷட்சாஸ்திரவல்லபபாரமேசுவர வுபநிஷன்மார்க்கப்பிரவர்த்தகஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாயஸ்ரீமத்தியாகராஜகுருபுங்கவர்சரணசேவாபராயணரும்பிரத்யக்பரசிவநிட்டாதுரந்தரபரமசாம்பவபாதபத்மரேணுசேவனத்திலன்புமிகுந்துள்ளவரும்,பிரம்மவித்யாபத்திராதிபருமான பரசமய,பஞ்சானன,பாஞ்சஜன்னிய.பண்டித ஸ்ரீனிவாஸமகிபுங்கவர்வடமொழியிலியற்றிய அதர்வசிரோலகுதீபிகை

முற்றிற்று.

அதர்வசிரோபநிடத தாத்பரியசங்கிரகம்

இவ்வுபநிடதம் வெளிப்படையாய்ப் பரமசிவ மூர்த்தியின் அளவிலாப் பெருமையை விளக்குவதொன்றாதலினிதற்கமைத்தபொழிப்புரை விசேடவுரைகளன்றி வேறுதாற்பரியஸங்கிரகம் தனித்துரைப்பதவசியமன்று. உபக்கிரமோப சம்ஹாரங்கள் முதலிய அறுவகைக்குறிப்புகள் ஒவ்வொரு சொற்றொடர்களுக்கவசியமேயாயினும் அவை பொருட்டெளிவிற்கேயன்றி ஐயந்திரிபற அங்கைநெல்லிக்கனிபோல் பொருள்களைத் தெள்ளென விளக்கும் வாக்கியங்களில் அவசியங்களாகா. மீமாஞ்சாநியாயங்களாயின் முரண்மையந்தோன்றிய விடமதனை யொழிக்கவே யெழுந்தன. ஆதலாற்றான் ஆசிரியர் பாதராயணமுனிவர் கோமானியற்றிய பிரும்ம சூத்திரங்களில் பிரும்மசொரூபத்தைத் தெள்ளென விளக்குவதிலெட்டெண்ணேறிய நூறுமுபநிடதங்களில் மிகச்சாரமென்றகமகிழ்ந்தாஞ்சனேயருக்கரக்கர்குலாந்தக ரகுகுல சிகாமணிகோதண்டபாணி மனமுவந்துபதேசித்த மாண்டூக்கியோபநிடதத்தையும் கன்மமீமாஞ்சையென்ற வேதவாக்கியவிசாரத்திலுபயோகப்படுமாயிர அத்தியாயங்களடங்கியவற்புதசாஸ்திரமியற்றியருளிய ஜைமினிமுனிவர்கண்ட திவ்யசாகையாகிய தலவகாரசாகையினின்றிதினுள்ள கேனோபநிடதத்தையும் பற்றியாதும் விசாரித்திலர். அதனாலவ்வுபநிடதங்கட்கு வேதாந்தமென்ற பெயரே எவரேனும் வேண்டாமென்பரா? அல்லது கன்மகாண்டமென வாதிப்பரா? ஆதலால் தெள்ளென பிரணவ பரசிவாபேதத்தைக் காட்டுதவேடங்களிற்சிறந்த திருநீற்றை முறைபிறழாதணியும் முத்திய வழியை விளக்கி கருணைக்கடல் கண்ணுதல் வள்ளல் திருநாமங்களிற் பலவற்றைத் துலக்கி பரமவைதிக பாசுபத பிரம்மவித்தையாய் விளங்குமிவ்வதர்வசிர உபநிடதத்திற்கு வகுப்புகளைக் கொண்டு தாற்பரியமுரைப்போமாயின் அக்கினிபகவானுக்குச் சூடுண்டோவெனச் சங்கிக்குமோர் வித்துவானுக்குத்தக்க காரணங்களாலதனைத் தெரிவிப்பதுபோலாகும். ஆயினும் ஜாலவித்தைக்காரனொருவன் செந்தழலைத்தமதகங்கையிலெடுத்துப் பிறரைமயக்கக்கண்டவொருவனதுவுந்தன்மையுடையதேயென மயங்கினும் மயங்குவான், அத்தகைய புருடோத்தமர்க்கித்தகைய சாத்திரங்களின் அதிகாரமேயாதுமிலையாதலினவர் விஷயத்தில் யாம் எழுதவேண்டுவது யாதுமிலை. எல்லாவுபநிடதங்கட்குந்தவறாது தாற்பரிய ச

க்கிரகங்கூறிவரும் யாம் அவ்வழக்கப்படி இதற்குமோர்சிறிது தாற்பரியஞ்சுருக்கிக் காட்டுவாம். இவ்வுபநிடதம் வேதாந்த கன்மங்களாற் சித்தசுத்திபெற்ற மகானுபாவராசிரியர் முகத்தில் வேதாந்த விசாரஞ்செய்து ஸ்ரீ கைலாசபரியந்தமாகிய மகாபதவிகளைப் பெற்றவ்விடத்தருட் டிருமேனிதாங்கி அனுக்கிரகங்களிக்க ஆரணபொருளுபதேசிக்கு மம்புலிசூடிய வெம்பிரானிருவருளால் பிரணவபிரத்தியகாதம பரசிவைக்கிய ஞானமென்ற மகாநிஷ்டையுண்டாக வதனால் வீடுகூடுவானென்ற வரிய பொருளுணர்த்தித் தியசுயம்புவான வேதங்களின் சிகாத்தலமந்தது, என்றோர் அர்த்தவாதமுகத்தால் நிரூபித்து சிவாத்துவிதவித்தையே வித்தைகளுள் சிறந்ததென வான்மவர்க்கங்கட்குபதேசிப்பதே இதன் கருத்தாம் என்பதோர் சிறிது. இவ்வுபநிடத்தின் கண் பிறர்செய்த விபரீதவாசகங்களை அதர்வ சிரோபாஷ்யமென்ற பெரிய நூலில் ஆயிரங்கிரணங்களிலும் மறுத்தோமாதலினிங்கவைகளைப்பற்றி யாதும் பேசினேமில்லையென்க.

அதர்வசிரோபநிடத தாத்பரிய சங்கிரகம்,

முற்றிற்று.

அதர்வசிரோபநிஷத் அரும்பதவிளக்கம்

— () —

𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑍍 = ஒருவகையாப்பு.

𑌅𑌪𑌾𑌮 = அருந்தினோம்.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌮 = தேவத்தன்மையைப்பெற்றமனிதன்.

𑌅𑌰𑌾𑌤𑌿𑌃 = சத்துரு.

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 = ஆன்மஸ்வரூபம், வித்தியை.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 = உட்புறம்.

𑌅𑌣𑍍𑌡𑌂 = உலகம், ஸ்தூலசரீரம், சுத்தமான அந்தக்கரணம், பிரும்மம்.

𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌂 = ஓர் அக்கினி.

𑌇𑌷𑌮𑍍 = அன்னம்.

𑌉𑌦𑌙𑍍𑌵𑌃 = வடக்கேயுள்ளவன்.

𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 = ஒடுக்கிக்கொள்வான்

𑌊𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍 = பலம்.

𑌏𑌕𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 = ஒருவனான ருத்திரன்.

𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 = திருடன் ஒழிந்திம் புல்வர்க்கங்கள்.

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 = கன்மங்களுக்கு அதிபன்

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍇 = நிகழ்கிறான்

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌤𑍇 = நிகழச்செய்கிறான்.

𑌗𑌾𑌣𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 = கணங்களுக்குப்பதியாயிருத்தல்

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 = ஓர்யாப்பு, ஓர்மகாமந்திரம், ஓர்தேவதை.

𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃 = ஓர் அக்கினி.

𑌗𑍌𑌃 = வாக்கு, இந்திரியம், நேத்திரம்,

𑌗𑍌𑌰𑍀 = பார்வதி.

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 = இந்திரியங்கள்.

𑌜𑌪𑌤𑌿 = த்யானிக்கிறான்,

𑌜𑌨𑌕𑌃 = ஜனங்களைக்கொடுப்பவன் அதாவது பிராணாபிமானிதேவதை.

ஜ்யேஷ்ட²: = முதிர்ந்தவன்

த்ரைஷ்டுப⁴ம் = ஓர்யாப்பு.

தேஜ: = தேயு, பிரகாசம்.

த³க்ஷிணாம்ச²: = தென்புறத்திலுள்ளவன்.

த³க்ஷிணாக்³நி: = அப்பெயருள்ள ஓரக்கினி.

தீ³ப்தகோச²: = பிரகாசமான ஓர்கோசம்.

புண்யம் = புண்ணியம்

தூ⁴ர்த: = தூர்த்தன், வஞ்சகன்

நித்யாநித்ய: = நித்யனுமநித்யனும்

மாம்ஸபிண்ட³ம் = மாம்ஸபிண்டம்

பாசு²பதம் = பசுபதியைதேவதையாயுடையது

பூத: = பாஹ்யசுத்தியையுடையவன்

ப்ரணயதி = சேர்ப்பிக்கின்றான்

ப்ரத்யம்ச²: = மேற்கேயுள்ளவன்

ப்ராஜாபத்யம் = பிரஜாபதியை தேவதையாயுடையது

ப்ராண: = ஸ்தூலசரீரம். பிராணாதிபஞ்சவாயுக்கள்

ப்ராம்ச²: = கீழ்ப்புறத்துள்ளவன்

ப்³ருஹதி = விர்த்தியடைகிறான்,

ப்³ருஹயதி = பருக்கச்செய்கிறான், விரியச்செய்கிறான்

ப்³ரஹ்ம = பிரும்மம், சுத்தமான அந்தக்கரணம், மனமென்றஇந்திரியம்

ப்⁴ராஜதே = விளங்குகின்றான், நிலைபெறுகின்றான்

மஸ்திஷ்கம் = மூளையைப்பற்றி நெய்போல் உறைந்திருக்கும் ஓர்வகை மாம்சம்

மாஹேச்²வரத்வம் = சிவமஹத்துவம்.

லிங்கம் = லிங்கசரீரம், குறி

வர்தாமி = இருக்கிறேன்.

வரிஷ்ட²: = பெரியோன்

ஶாஸயதி = நிலைபெறச்செய்கிறான்

விஶ்வரூபஃ = ஸர்வஸ்வரூபன், விச்வஸ்வரூபன்

வீருதஃ = மரம் முதலியன

வ்ருத்திஶிஷ்டஃ = மிஞ்சினவன்

ஶாந்திஃ = மோட்சம், ஒழிவு.

ஶ்ருதிஃ = வேதங்கள், ஞானம்.

ஶக்தீ = உள்சக்தியுடையவன்.

ஶ்ரேஷ்டஃ = புகழத்தக்கவன்

ஸத்யஃ = உண்மைப்பொருளாயுள்ளது, ஆதித்தன்

ஸம்ஸ்ருஷ்டஃ = வெளிப்பட்டது.

ஸரஸ்வதீ = ஓர்வகைச்சந்தம், ஓர்தேவதை

ஸாவித்ரீ = ஷை

ஸ்ருஜதி = விடுகிறான், சிருஷ்டிக்கிறான்

ஸௌம்யம் = செந்தண்மையுடையது, சந்திரனை தேவதையாக உடையது

ஹவிஃ = ஹவிஸ், சரீரம், பிரபஞ்சம்

ஹ்ருதயம் = மனம், இதயமென்ற மாம்ஸகண்டம்.

க்ஷரம் = பிரகிருதி, அழிவுள்ளது

அதர்வசிரோபநிடத அரும்பதவிளக்கம்
முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌃 = [illegible] |

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌃 = [illegible] |

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌶𑌃 = [illegible] |

𑌉𑌦𑌂𑌶𑌃 = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 = 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible]

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 = 𑌸𑍋𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] |

[illegible] = [illegible] = [illegible] |

[illegible]